Nr 274. Kraków, 28 Listopada — Niedziela. Rok 1880.

Czas wychodzi codziennie, wyjąwszy niedziele i dni świąteczne.
Zdzielne Nra Czasu, o ile zapas starczy, w Krakowie po 10 s., we Lwowie lub z przesyłką pocztową 12 s.

Prenumeracya wynosi:

	na cały rok	na kwartał	na 1 miesiąc
Pocztą w państwie Austryackiem	24 złr.	6 złr.	2 złr. 50 c.
„ „ Niemieckiem	20 złr.	7 złr.	3 złr.
„ do Włoch, Francyi, Anglii, Belgii, Szwajcaryi, Turcyi i innych państw należących do związku pocztowego	33 złr.	8 złr.	3 złr.

Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1go do ostatniego dnia w miesiącu. — Zlecenia z pieniędzmi i przesyłki pieniężne na prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) uprasza się nadsyłać franco do Administracyi Czasu w Krakowie. — Listy reklamacyjne niezapieczętowane nie podlegają opłacie pocztowej. — Listów niefrankowanych nie przyjmuje się.
Rękopisma nadsyłane Redakcyi nie zwracają się, lecz bywają niszczone.

CZAS

Prenumeratę przyjmują:
W Krakowie: Administracya „CZASU“, wszystkie urzędy pocztowe. Miejscową prenumeratę przyjmuje księgarnia S. A. Krzyżanowskiego, handel Nowakowskiej. — Ogłoszenia (inseraty) przyjmują się za opłatą od miejsca wiersza drukiem drobnym (petitowym), za pierwszy raz 10 cent., za każdy następny raz po 5 cent. Nekrologi (za 3 stronnicy dziennika) od miejsca wiersza drukiem drobnym po 30 cent. za każdy raz. Ogłoszenia do „Czasu“ (prospekta, cyrkularze, ogłoszenia i t. p.) przyjmuje się za cenę 1 złr. od 100 egzem. dla zamiejscowych, a 50 cent. od 100 egzem. dla miejscowych przesyłaczów. — Należytość uprasza się naprzód nadsyłać przekazem pocztowym. — Ogłoszenia i prenumeratę przyjmują: We Lwowie Ajencya „CZASU“ w głównym składzie tytoniu Nr. 11 przy ulicy Trybunalskiej L. 4; w Paryżu wyłącznie p. Adam, Rue Clément 4; (prenumeratę p. Wiszczy Raczkowski, Faubourg Poissonière 83); w Wiedniu pp. Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurcie nad Menem, Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wrocławiu), A. Oppelik, Stubenbastei Nr. 3 (także w Pradze), R. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze), G. L. Daube & Comp. (także w Frankfurcie nad Menem), Rotter & Comp. Riemergasse 12.

Ogłoszenie przedpłaty.

Z przesyłką pocztową w państwie Austryackiem na grudzień . . złr. 2·50
Od 1 grud. do końca marca 1881 „ 8·—
Z przesyłką pocztową w państwie Niemieckiem na grudzień . . . 6 marek.
Od 1 grud. do końca marca 1881 20 „

☞ Prenumerata liczy się tylko od **pierwszego** do **ostatniego** dnia w miesiącu.

Kraków 27 listopada.

Z powodu ogłoszonych przez nas artykułów w sprawie reformy sądownictwa w Galicyi, szczególnie zaś z powodu drugiego nadesłanego nam artykułu (pod głoskami *J. R.*) otrzymujemy następujące uwagi:

(*F. O.*) Każdy z dbających o dobrobyt i ekonomiczny rozwój kraju, każdy o podniesienie się ogólnego bogactwa krajowego, a więc i o dobrobyt jednostek troskliwy, z zadowoleniem powitać musiał pierwszy artykuł nadesłany *Czasowi*, traktujący o reformie sądownictwa w Galicyi. Nie można tego powiedzieć o drugim, podpisanym głoskami *J. R.*, lecz łatwo zrozumieć dlaczegoście go umieścili; mianowicie, iż w sprawie tak ważnéj pragniecie, aby się zdania publicznie starły; zawsze to będzie z pożytkiem dla rzeczy. Otóż i ja staję do szeregu, a oświadczając się za pierwszym artykułem, pragnę poczynić kilka uwag nad drugim, który był poniekąd odpowiedzią na pierwszy.

Otóż autor téj wrzekomej odpowiedzi przepomniał najprzód, że artykuły o reformie sądowéj w *Czasie* zamieszczone, nie miały jedynie na celu zaprowadzenia szybszego postępowania egzekucyjnego, ale traktowały o wadliwościach całéj obecnéj zbutwiałéj procedury cywilnéj, nie odpowiadającéj zupełnie ani dzisiejszym stosunkom społecznym ani ekonomicznym, i że miały na celu pobudzić naszych prawodawców do zaprowadzenia raz przecie postępowania ustnego; opartego na jawności, wykluczającego wyzyskiwanie klas mniéj wykształconych przez pokątnych pisarzy lub ludzi złéj woli, ułatwiającego każdemu z obywateli szybkie uzyskanie swych praw, jakiejkolwiekby one były ustawy, a broniącego ich przed matactwami i krętactwem pieniaczy i ludzi nie szanujących ani obcych praw ani obcéj własności.

Nie przeczę, że szybsze postępowanie sądowe a więc i egzekucyjne dla niejednéj osoby może być w następstwach swoich dotkliwe, ale ustawodawstwo nie może i nie powinno poświęcać ogółu dla jednostek. Pomijam już tę okoliczność, iż autor nie podał nam, zkąd czerpał swe data statystyczne i na jakich danych oparł swe twierdzenie, że w razie zaprowadzenia szybszego postępowania egzekucyjnego tysiące właścicieli większych zostałoby wywłaszczonych, a więc, że tysiące właścicieli większych naszego kraju ma swe posiadłości przedłużone i że im grozi egzekucya i wywłaszczenie.

Ale przypuśćmy na chwilę, że dobrze w tym względzie jest poinformowanym, czyż sądzi, że ci, którzy tylko skutkiem niedołęztwa obecnéj procedury przy własności się utrzymają i ostateczną katastrofę wywłaszczenia z dnia na dzień przewlekają, przy téj swéj własności utrzymać się zdołają? zdaje się, że nie; kto bowiem znajduje się w takiem fatalnem położeniu finansowem, iż tylko wadliwościom procedury zawdzięcza, że jeszcze z własności swéj wyzutym nie został, ten zamiast mieć myśl skierowaną ku podniesieniu swego gospodarstwa, musi wszystkie swe jeszcze rozporządzalne środki obracać na różne środki, środeczki i półśrodeczki prawnicze, któreby tę jego wątpliwą egzystencyę z dnia na dzień przewlec mogły, a tymczasem gospodarstwo jego wobec braku wszelkich zasobów z dnia na dzień coraz więcéj upada, ziemia opuszczona jałowszą się staje, lasy, ba nawet drzewa owocowe często padają pod toporem jako jedyny jeszcze przedmiot do spieniężenia. Tocząc się choć zwolna po téj pochyłéj powierzchni bankructwa, runąć taki majątkowo musi, wtedy nietylko ze szkodą dla siebie i rodziny, ale dla całego kraju, który na długie lata pozbawionym zostanie z tego kawałka ziemi tych owoców, któreby taż przy porządnem, zasobnem i racyonalnem gospodarstwie niewątpliwie wydać musiała i wydała, a czem więcéj podobnie prowadzonych gospodarstw, tem większe zubożenie grozi naszemu krajowi, które autor pozostawieniem wszystkiego *beim Alten* przyspieszyć usiłuje.

Jakkolwiek niewiedzieć zkąd i dlaczego wtrącił autor w odpowiedzi swéj sprawę załatwienia obdłużonych właścicieli większych, poruszoną przez p. Kieszkowskiego, jednego z najzasłużeńszych pracowników koło podniesienia stanu materyalnego naszego kraju, to wdzięczność mu się o tyle należy, że podał piszącemu sposobność do wykazania, że jedną z najważniejszych przyczyn, a może nawet jedyną, dlaczego poruszona przez p. Kieszkowskiego myśl nie mogła i nie może wejść w praktyczne wykonanie, jest właśnie wadliwa i niedołężna procedura obecna. Rzecz jasna, że ani instytucya żadna, ani żadne stowarzyszenie, ani wreszcie żaden filantrop nie może przyjść w pomoc obdłużonemu właścicielowi ze swojemi kapitałami, jeżeli nie ma téj pewności, że będzie można każdéj chwili, a przynajmniéj w krótkim czasie wycofać udzielony kapitał i odmówić kredytu i pomocy, skoro żądający i otrzymujący takową, okaże się jéj niegodnym, niedołężnym, lub marnotrawcą.

Autor przyznaje w swej odpowiedzi, że dla innych prowincyj austryackich szybka procedura błogie może wydać owoce, ze względu, że te mają mieć gospodarstwa nie tak obdłużone, jak u nas, i że ich gospodarstwa nie są wyłącznie rolne, ale więcej przemysłowe, zatem potrzebujące znaczniejszych kapitałów obrotowych.

Żałować należy, że autor nie podał definicyi gospodarstwa wyłącznie rolnego i gospodarstwa przemysłowego, a temsamem i nie nakreślił granicy, gdzie się jedno kończy a drugie zaczyna. Przystępując bowiem do zdefiniowania powyższych pojęć, można się niewątpliwie przekonać, że w dzisiejszych stosunkach każde gospodarstwo rolnicze, jeżeli ma się należycie rozwijać i przynieść właścicielowi odpowiedni dochód, musi być i jest zarazem i przemysłowem w obszerniejszem tego słowa znaczeniu. Czyż można sądzić, że gospodarstwo rolne nie potrzebuje machin, ułatwiających rolnikowi produkcyę i przyspieszających sprzęt — nie potrzebuje kapitału i kredytu, by przeczekać niekorzystne dla cen zbożowych konstelacye handlowe — nie potrzebuje sztucznych nawozów i tych wszystkich melioracyjnych nakładów, przy których dopiero ziemia może dać taki dochód, który potrafi znieść wszystkie te ogromne ciężary, jakie każdy posiadacz ziemi względem państwa, kraju, kościoła i gminy ponosić musi? Właśnie brak tego obrotowego kapitału i zastępującego go kredytu w rolnictwie naszego kraju, jest przyczyną, że ta ziemia nasza, która była niegdyś spichrzem dla zachodniej Europy, dziś zaledwie potrzeby własnego kraju pokryć może — właśnie brak tego kapitału sprawia, że rolnictwo nasze ze szkodą ogólnego krajowego gospodarstwa nie jest tak produkcyjnem, jakby być powinno i jakby być mogło. Kapitał ten zaś i wszelki kredyt dotąd pozostanie dla rolników niedostępnym, a więc i ogólny dobrobyt tak długo nie będzie się mógł podnieść, pokąd szybka procedura nie przekona kapitalistów, że w razie potrzeby sprawiedliwość im niezwłocznie wymierzoną zostanie, — dotąd będzie rolnik pozbawionym pomocy obcego kapitału, dotąd będzie musiał zeń płacić lichwiarskie procenta, pokąd dzisiejsza procedura żółwia nie ustąpi miejsca nowemu szybszemu postępowaniu sądowemu.

Jeżeliby rzeczywiście dzisiejsza procedura tak korzystną była dla obdłużonych właścicieli i dla naszego stanu ekonomicznego, — jeżeliby rzeczywiście tylko pod jej panowaniem zadłużeni właściciele wyratować się mogli z gniotących ich długów, — toć wobec tego, że procedura ta istnieje u nas już od lat blisko stu, wszyscy właściciele powinniby byli być dotąd bez długów, a stan naszego rolnictwa kwitnącym; — tymczasem ogólny tegoż rolnictwa upadek, pomimo istnienia tej procedury najlepszym jest dowodem, że taż nietylko do jego rozwoju się nie przyczynia, ale że obecnej ruiny jest najgłówniejszym powodem.

Pięknie to jest ze strony autora, że tak się ujmuje za losem obdłużonych właścicieli większych, iż dla ich miłości za pozostawieniem przestarzałej ustawy, tej anomalii, jak ją sam nazywa, przemawia, ale kto chce być filantropem, powinien nim być dla wszystkich zarówno; — co zawiniły, pytam się, wdowy i sieroty, które otrzymawszy w gotówce po swych mężach lub rodzicach skromną, ciężką pracą i oszczędnością uciułaną spuściznę, takową na niewielki procent w skutek rozlicznych obietnic i starań na hipotece umieściły, a obecnie ani procenta, ani kapitału odebrać nie mogą, i wobec takiej jak dzisiejsza procedury nadarmo do bram sprawiedliwości o zwrot tego jedynego ich funduszu utrzymania kołatają, mrąc z nędzy i głodu? — co zawiniły te istoty, że mają być nadal pozostawione w tem rozpaczliwem położeniu bez nadziei, ratunku i sposobu wyjścia, rzucając ich w objęcia straszliwej lichwy lub jeszcze straszliwszej śmierci głodowej? — co zawinili ci drobni kapitaliści, którzy ciężką pracą i oszczędnością uzbierali sobie w młodszych latach niewielki kapitalik, by mieć z procentu jego utrzymanie, gdy sił do pracy zabraknie, a którzy, ufając uczciwości pożyczających i ustawodawstwu, całą swoją oszczędność na hipotece dłużnika umieścili, który obecnie, wojując różnemi fortelami, dzisiejszej procedurze właściwemi, ani kapitału im nie zwraca, ani procentu choćby najniższego nie płaci, podczas gdy oni, nie mogąc już dziś pracować, żyć nie mają z czego, i przepracowawszy całe życie, na starość na nędzę i niedostatek są narażeni? — co zawinili kupcy i przemysłowcy, że mają być pozbawieni wszelkiego zagranicznego kredytu, nie mogącego mieć do obecnej procedury żadnego zaufania? Względność dla jednych nie powinna nigdy następować ze szkodą drugich, a jeżeli kto, to prawodawca musi i powinien być dla wszystkich równie sprawiedliwym i nie poświęcać dla interesów klasy jednej interesów klasy drugiej.

Kończąc, nie mogę także pojąć, niechęci do banków, i to takiej, że ktoby chciał sądzić instytucyę banków z obrazu przez p. J. R. przedstawionego musiałby rzucić na nią klątwę, uważać ją jako nieszczęście, jako morowe powietrze, które wszelkiemi sposobami starać się usunąć z widowni świata należy. Tymczasem powszechnie wiadomą i dziś już dawno dowiedzioną jest rzeczą, że banki, pozwalając jednym swe oszczędności korzystnie lokować, ułatwiając drugim kredyt, tylko do pracy i oszczędności, a tem samem i do podniesienia dobrobytu krajowego i państwowego się przyczyniają. Że dawszy i rozpożyczywszy swe kapitały, żądają opłaty od nich procentu i zwrotu ich, że wreszcie egzekwują niesłownych dłużników, za grzech śmiertelny poczytać im tego nie można, gdyż są one instytucyą finansową, a nie miłosierną. Kto pożycza powinien oddać; dopuszczać nie można, żeby jedni pracowali i oszczędzali, a drudzy mogli te oszczędności bezkarnie zabierać i marnować lub topić w źle obrachowanych i obmyślanych przedsiębiorstwach, bez jakiejkolwiek za to odpowiedzialności.

Jak z jednej strony należy prawodawcy bronić dłużników przed lichwą i zdzierstwami Shyloków, tak z drugiej strony nie przystoi ustawodawstwu, ani z zasadą sprawiedliwości pogodzić się nie da, protegowanie opieszałych i nierzetelnych dłużników ze szkodą uczciwych wierzycieli.

Skoń zywszy w ten sposób nie mogę pominąć, że wszyscy z zadowoleniem powitali i przyklasnęli uwagom w *Czasie* ogłoszonym co do potrzeby reformy sądownictwa i postępowania cywilnego, a tylko przeciw twierdzeniu autora tych uwag, że jedynie adwokaci dotąd zmianie procedury w Austryi się opierali, zastrzedz się muszę. Twierdzenie to zupełnie jest mylne, gdyż od lat wielu wszystkie Izby adwokackie za jak najprędszem zaprowadzeniem szybszego, na jawności i ustności opartego postępowania się oświadczyły; postępowanie bowiem dotychczasowe tak jak dla całego społeczeństwa, tak i dla adwokatów jest zgubne i nie tylko ich ani na majątku ani na opinii nie bogaci, ale przeciwnie tak na jednem jak i na drugiem ich rujnuje.

KORESPONDENCYA „CZASU“

Lwów 26 listopada.

(§§) O losie pięciu nowel do ustawy gminnej uchwalonych jeszcze na sesyi sejmowej z r. 1878 dowiedzieliśmy się dopiero onegdaj z *Gazety Lwowskiej*. Nowele te spotkał los jak najgorszy, bo nie otrzymały sankcyi. Motywa, które skłoniły rząd do tego postanowienia wskazuje *Gazeta Lwowska* z urzędową objektywnością, t. j. bez wzmianki o stósowności lub niestósowności postanowień pojedynczych ze stanowiska polityki administracyjnej, lecz tylko z wykazaniem pojedynczych trudności które uniemożliwiły sankcyę. Krytyka tych motywów musi być fachową i dlatego należy do zakresu innych pism, my zaś sprawie tej poświęcimy tu kilka uwag tylko ze stanowiska ogólnego.

Jakkolwiek t. z. okolicznościowe ustawodawstwo, czyli uzupełnienie ustaw obowiązujących w miarę stosunkami wykazanej potrzeby nowelami osobnemi, weszło dziś w modę nawet w krajach, w których ustawodawstwo dotąd za wzór uchodziło np. w Prusach, mimo to uznajemy, że taka łatanina wydaje się nam tylko złem koniecznem, które znosić można jedynie pod nieprzepartym naciskiem koniecznej potrzeby. Łatane ustawy w każdym razie nie rażą nawet w najprzyzwoitszym kraju tak, jak łatana suknia w cokolwiek tylko przyzwoitem towarzystwie, ale zawsze lepiej unikać łataniny, jeżeli to jest możliwem. Nie żałowalibyśmy tedy bynajmniej tego, że od kilku już lat kontynuowany system poprawiania ustawy gminnej nowelami, doznał wreszcie wskutek niesankcyonowania ostatnich pięciu nowel, ciosu tak dotkliwego, że może utracić dotychczasowych zwolenników; powtarzamy, że nieżałowalibyśmy tego, gdyby rząd równocześnie pomyślał o czemś lepszem od łataniny ustawodawczej t. j. o reformie systemu administracyjnego. Nie trzeba być wielkim politykiem wtajemniczonym w historyę wszystkich spraw krajowych, aby uznać, że sprawa reformy gminnej, podnoszona już kilka razy z kolei w sejmie przez Wydział krajowy i posłów, od kilku lat już przeniosła swój punkt ciężkości ze Lwowa do Wiednia. Odkąd wypłynęła kwestya reformy administracyi *in capite et membris*, reformy obejmującej nietylko autonomiczne organa lecz zarazem władze rządowe, nie zatrzymującej się u dołu na urzędach gminnych, wydziałach powiatowych i starostwach, lecz sięgającej do najwyższych instytucyj krajowych; odtąd opracowane już dawniej dla sejmu projekta ustawy gminnej nie mają praktycznej doniosłości, co więcej, tracą już grunt pod sobą. Gdyby u steru stał ciągle gabinet Auersperg-Lasser lub jemu podobny, takie przeniesienie punktu ciężkości reformy gminnej tam, gdzie ma być wzięta pod rozwagę kwestya ogólnej reformy administracyjnej, byłoby pewnie zwrotem niepomyślnym. Dziś jednak gabinet austryacki dzięki Bogu wszedł na drogę zbawienną, szanuje autonomię, chce ją wzmocnić i utrwalić, a nadto posiada w gronie swojem męża, który w jasno sformułowanym wniosku podał już przed laty sejmowi i krajowi zarys takiego ustroju administracyi, który z zasadami autonomii łączy w sobie wszelkie wymogi sprężystego zarządu i uregulowanego toku spraw. Jeżeli tedy za rządów dzisiejszego gabinetu reforma administracyi wejdzie na tory ustawodawczego traktowania, to nie żałowalibyśmy wcale losu ostatnich nawet niesankcyonowanych.

Co do treści samych nowel, krótko sformułuję moje uwagi. Dwie z nich nie mają zbyt wielkiego znaczenia, mianowicie te, które z drogi sądowej na administracyjną przenieść chciały poszukiwanie zdarzających się często pretensyj pojedynczych osób do gminy za szkody poniesione z zaniedbania obowiązków policyi miejscowej, oraz pretensyj gmin do członków zwierzchności gminnej z powodu szkód spowodowanych zaniedbaniem obowiązków urzędowych. Jako prawnik mniemam nawet, że w tych wypadkach droga sądowa więcej odpowiada naturze rzeczy, aniżeli droga administracyjna, która nie bierze skrupulatnie w rachubę motywów ściśle prawnych, jeżeli względy utylitarne zakreślają z góry pewną decyzyę. Może to być korzystnem, aby w jednym lub drugim wypadku naczelnik gminy za niedbałe pełnienie obowiązków i spowodowaną tem gminie szkodę „dla przykładu“ poniósł dotkliwy uszczerbek na majątku swoim, nawet w braku dostatecznych powodów i dowodów, ale ze stanowiska ściśle prawnego aprobować tego nie można wobec niewątpliwości cywilno-spornego charakteru tej kategoryi spraw.

Jedna z nowel niesankcyonowanych przyznawała Wydziałom powiatowym wcale rozległą egzekutywę na mocy rozporządzenia cesarskiego z r. 1854. Kto w biórowej i urzędniczej organizacyi Wydziałów powiatowych już dziś pokłada zupełne zaufanie, żałować będzie tej noweli bardzo; kto zaś mniema, że Wydziały powiatowe grzeszą jeszcze młodzieńczym dyletantyzmem w urzędowaniu, ten nie bardzo będzie ubolewał nad odmówieniem administracyjnego *juris gladii* niewyrobionym i nierozwiniętym jeszcze instytucyom; kto nareszcie oczekuje rychłej reformy całej administracyi, ten się łatwo pocieszy tem, że nowela była zbyteczną.

Dwie nowele jednak miały nadzwyczajną praktyczną doniosłość, były tak usprawiedliwione potrzebą rzeczywistą i uzasadnione w stosunkach dzisiejszych, że żałować trzeba ich niesankcyonowania, chociażby nawet była pewność, że wskutek rychłego podjęcia ogólnej reformy administracyi moc ich obowiązująca niedługo byłaby potrzebną. Pierwsza z tych dwóch nowel rozszerzyła władzę dyscyplinarną wyższych organów autonomicznych nad funkcyonowaniem gminy, tą istną plagą naszej autonomii. Pisarze gminni są głównymi sprawcami wszystkich tych nadużyć, które dają powód do tylu tak uciążliwych dla funduszów publicznych komisyj lustracyjnych Wydziału krajowego. Aby zaradzić złemu, Sejm nie wahał się ścieśnić autonomii gminy zmieniając postanowienie, które Radzie gminnej zastrzega wyłączne prawo przyjmowania i oddalania urzędników i sług gminnych. Bez ścieśnienia tej wyłączności reforma nie była możliwą. Druga z nowel, której przypisują ważną doniosłość praktyczną, uchylała ingerencyę władz politycznych co do orzeczeń organów autonomicznych, które, jak mówi ustawa, „naruszają lub błędnie zastosowują“ obowiązujące przepisy. Każdy prawnik przyzna mi, że niema orzeczenia administracyjnego, któremu zręczny a przytem złośliwy cokolwiek starosta nie potrafiłby odmówić prawnej mocy pod pozorem błędnego zachowania lub naruszenia obowiązujących przepisów. W tym istnym lesie rozporządzeń i przepisów administracyjnych, z których wiele nie tylko jeden i ten sam przedmiot obejmuje, lecz nadto z odmiennego stanowiska rzecz traktuje i wchodzi z sobą w kolizyę, zawsze znajdzie się punkt oparcia do zarzutu naruszenia lub błędnego zachowania jakiego przepisu. Każdy rekurs polega przecież na tem, że strona dotknięta zarzuca błędne zastosowanie pewnego przepisu, a wymaga aplikacyi innego. Przyznać zatem staroście taką ingerencyę znaczy tyle, co w danym razie zakwestyonować cały tok autonomicznych instancyj. Dopóki między starostami a Wydziałami powiatowemi istnieje taka jak dziś życzliwa harmonia, dopóki jedna władza wspiera drugą, nie grozi to niebezpieczeństwo; ale niechby tylko zawiał wiatr inny, a stan rzeczy uległby fatalnej zmianie.

W motywach, dla których rząd dwom ostatecznie nowelom gminnym sankcyi odmówił, nie widzę takiej trudności, któraby się przy powtórnem uchwaleniu w Sejmie usunąć nie dała. Potrzebaby tylko zmienić niektóre postanowienia, może nawet cokolwiek ścieśnić ogólne ramy, a obie nowele mogłyby wejść w życie. Jeżeliby reforma administracyi miała przyjść w dalszą odwłokę i wskutek tego Sejm widział się zniewolonym kontynuować system łatania ustawy gminnej nowelami, to obie ostatnie nowele powinnyby najpierw wejść na porządek dzienny. Powtarzam jednak, że życzyć sobie wypada, aby niesankcyonowanie ostatnich pięciu nowel gminnych było tylko oznaką, że skończył się okres łataniny ustawodawczej, a nadeszła pora podjęcia ogólnej rdzennej reformy stosunków administracyjnych i całego ustroju organów administracyjnych.

Wiedeń 25 listopada.

☐ Nagły i niespodziewany obrót rzeczy w Dulcigno, zadowolił dyplomacyę, która nie znajduje słów uznania dla Derwisza baszy. Wprawdzie dotąd nie koniec wszystkiemu i może przyjść jeszcze do rozlewu krwi, ale zadanie Turcyi jest w gruncie rozwiązane, a nawet ewentualne starcie się Czarnogóry z Albańczykami, nie zagraża pokojowi świata.

Nasuwa się zaś druga kwestya, daleko ważniejsza z punktu polityki ogólnej, a żywotna dla Austryi. D. 29 listopada zbiera się komisya dunajska w Gałaczu celem rozbioru *avant-projet* austryackiego. Podałem w ostatnim liście treść rokowań dyplomacyi w tym względzie. Nie ma wątpliwości, że prezydyum Austryi w łonie komisyi nadbrzeżnej (między Gałaczem a Zieloną Bramą) zostanie uratowanem jednogłośnie, ale chodzi tu głównie o głos poważny państwa przewodniczącego, a jak dzisiaj nazywają o głos rozstrzygający. Zapewniłoby to Austryi dwa głosy.

Rząd tutejszy obstaje przy tem, aby przywilej ten został przyznany komisarzowi austryackiemu. Rumunia powstaje przeciw temu i oświadczyła, że nigdy na to się nie zgodzi. W komisyi zaś, gdzie

Część literacko-artystyczna.

WIECZOREK MICKIEWICZOWSKI.

Gdyby język polski znosił dowolne stopniowanie *in plus* i *in minus* rzeczowników, jak Włosi stopniują wszystko dodając końcówkę *ino* lub *one*, to byśmy zaproponowali taką zmianę *in plus* nazwy wieczorek mickiewiczowski. I liczbą zgromadzonych i programem zapełniającym kilka godzin wieczorki te protestują przeciw zdrobnieniu. Daremnie przerzucamy Lindego, radzimy się historycznej gramatyki Małeckiego, „wieczora“ trudno stopniować na coś większego, chyba zmieniając jego rodzaj na żeńską wieczornicę.

I prawdziwa to wieczornica ta schadzka doroczna, gdzie w olbrzymiej sali Sukiennic jak w chatach włościan ruskich schodzą się ludzie, aby słuchać baśni i legend.

W hołdzie dla wielkiego poety jest już coś legendowego. Choć on nas jeszcze tak bliski epoką, dominuje nad pokoleń zmiennemi kierunkami smaku i sympatyi. Kiedy innych poetów uwielbiają nadmiarę w pewnych chwilach, aby znów przeciw nim wymierzać ostrza krytyki, lub uprzedzeń, gdy zapał osłabnie — Mickiewicz nieulega nigdy podobnej reakcyi. W Walhalli polskiej on na najwyższym stoi piedestale, nigdy nieulega dyskusyi, obniżeniu. Zdrowy to instynkt młodzieży naszej, że sobie Adama obrała jakby za patrona, rocznicę jego zgonu za dzień uroczysty, imię jego za tarczę, której przebić niezdołają żadne pociski rycerzów pozytywizmu, strącających po kolei innych poetów naszych.

Wieczorki mickiewiczowskie już mają swoją tradycyę w Krakowie, dały one jak wiadomo początek do pięknego przedsięwzięcia, aby jeden z placów krakowskich ozdobić i uczcić pomnikiem Adama. Nie tak prędko zapewne doczekamy się tego bronzu, który stanie gdzieś wśród zieloności okalających stare mury krakowskie, ale też nieodrazu usypano mogiłę Kościuszki. Trwało to lat kilka, bo każdy chciał swoją taczkę ziemi dorzucić do wielkiego grobowca. Podobnie i z pomnikiem Mickiewicza. W rocznicę śmierci poety płynie falą ta publiczność, której niedojrzeć prawie na ulicach, która nie ukazuje się w teatrze i na innych widowiskach, a zapełnia salę Sukiennic aż po brzegi. Każdy tu rzuca swój grosz, jak niegdyś na mogiłę Kościuszki wywożono taczkę ziemi. Nie o pomnik tu chodzi, i nie o wielkie datki, ale o jak najszerszy udział czcicieli Adama.

Wieczór wczorajszy jak zebrania podobne od lat kilku był wiązanką deklamacyi i muzyki rzuconą na drogą mogiłę. Dobrze zrobiono, że tym razem opuszczono w programie jakąś rozprawę literacką odnoszącą się przedmiotem do poety lub jego dzieł. O Mickiewiczu nie można już dziś pisać rzeczy dyletanckich, jakby na popis i pierwszą próbę literacką. Zamiast rozprawy wieczór deklamacyjno-muzykalny miał swój prolog w wstępnej przemowie prezesa czytelni Akademickiej p. Ożega, a na epilog profesor Dr Zoll wypowiedział wiele zacnych i z głębi serca płynących myśli. W ten sposób odezwał się głos w imieniu młodzieży i poważne, prawdziwie ojcowskie słowo w imieniu profesorów uniwersytetu, i w imieniu starszego pokolenia bezpośrednio poprzedzającego tę młodzież, która ma już wskazaną drogę, jak rzekł Dr Zoll „poświęcenia w pracy“ i „pracy przez poświęcenie.“

Dwie te przemowy służyły jakby za ramy programu wysnutego z dzieł Mickiewicza. A więc najpierw „Chór strzelców“ wykonany pod dyrekcyą p. Barabasza według kompozyi p. Waszaka. Utwór ten znany z koncertów Towarzystwa muzycznego, wykonanie wypadło dobrze i wywołało wśród publiczności żal, że nie powtórzono ostatniej strofki, Pominiemy mniej szczęśliwe *intermezzo* na skrzypcach aryi ze „Starego Dworu“ Moniuszki. Dobrą była myśl zbiorowej deklamacyi z „Pana Tadeusza,“ wybór padł na scenę „w karczmie w zaścianku szlacheckim.“ Młodzież akademicka w kontuszach z zapałem oddała tę scenę porywającą, która też nie jedną wycisnęła łzę z pięknych oczów słuchaczek. Robak był wyborny w scenie z tabakierą, tylko niepotrzebnie Bernardyn zapuścił kapucyńską brodę. Spiew solo „W imienniku“ i „Niepewność“ dał poznać szerszej publiczności dwie kompozycye Władysława Żeleńskiego na słowa dwóch ulubionych poezyj Mickiewicza. Głos świeży i wdzięczny, który zapełnił salę swobodnie płynącą pieśnią był zapowiedzią tej prawdziwej niespodzianki, jaką dla wymyślniejszych nawet znawców przyniosło wykonanie „Widm“ Moniuszki. Słyszeliśmy niegdyś „Widma“ w Warszawie pod dyrekcyą samego kompozytora, i odnieśliśmy wczoraj wrażenie, że Moniuszko byłby przyklasnął z całego serca chórom krakowskim pod kierunkiem p. Barabasza, a byłby rzucił kwiaty pod nogi młodej amatorce p. W. za aryę Zosi, byłby serdecznie uścisnął dłoń p. L. za partycyą guślarza. Publiczność przyjęła z niezmiernym zapałem młode talenta, które się tak dzielnie przyczyniły do uświetnienia wieczorku. Piosnka Zosi to coś więcej niż amatorski popis, to był istotnie pierwszy tryumf artystyczny.

Dobrą jest metodą zebranie na cześć Mickiewicza zapełnić samym Mickiewiczem czytanym, czy śpiewanym. Wszak słucha się go po tysiąc razy zawsze z równą rozkoszą, zawsze odnajdując nowe piękności. Wszelako deklamacya monologu Gustawa była nieco za długą na publiczne zebranie. Czytać można całe godziny, ale deklamować tylko krótkie ustępy, bo najlepsza nawet deklamacya, a taką była wczorajsza, jest zawsze jednak czemś sztucznem, naprężonem; co wtedy jedynie wzbudza silne wrażenie, gdy w kilku tylko zamknie się akordach.

Do wczorajszej apoteozy Mickiewicza nie brakło także jego portretu, doraźnie, w ciągu jednej nocy, jak nas zapewniano, rzuconego na płótno. Jeden z uczniów szkoły sztuk pięknych przerysował w kolosalnych rozmiarach nadesłany przez jednego z naszych rzezbiarzy projekt przyszłego pomnika. Olbrzymia postać Adama w postawie monumentalnej z twarzą według popiersia Dawida d'Angers dominowała nad całem zebraniem, a otoczona krzewami pięknie przyozdabiała estradę.

zasiada czterech członków, potrzeba koniecznie piątego głosu, tembardziej, że się zwykle interesa grupują według brzegów, i przypuścić można, że często po jednej stronie będą Austrya i Rumunia, po drugiej Serbia i Bułgarya. Włochy proponują, aby wybierać piątego członka w łonie komisyi dunajskiej, nadając mu atrybucye niby arbitra. Jest także projekt wezwania komisarza tureckiego do stałego udziału w komisyi, tembardziej, że Turcya dopomina się o prawa zwierzchnicze nad Bułgaryą. Wprawdzie tym sposobem Bułgarya miałaby dwa głosy. Mówią także, że Rosya w charakterze państwa nadbrzeżnego chce mieć swego komisarza. Ztąd już widać, że dyskusya będzie długa i zawikłana, ale że gabinet wiedeński chce iść drogą zgody kompromisów, nie można więc wątpić, że stanie ugoda. Zapewne wiele innych także punktów *avant-projet* zostanie zmodyfikowanych, ale że Austrya otrzymała właściwie to, o co jej głównie chodziło, t. j. przewodnictwo w mającej się utworzyć komisyi, zgodzi się więc na inne mniej ważne ustępstwa. Komisarz francuski miał dostać polecenie działania w duchu bezwarunkowo przyjaznym tutejszemu rządowi. Tak więc Niemcy, Francya i Włochy a zapewne i Turcya są po stronie austryackiej.

Telegraf przyniósł dzisiaj wiadomość, że konsulat francuski w Peszcie ma się przeistoczyć w poselstwo i że bar. Bourgoing ma zostać ministrem rezydentem. Wiadomość ta, lubo niby urzędowa, jest zupełnie mylną. Baron Bourgoing, którego nazwisko jest prawdziwym postrachem w obozie republikańskim, nie mogąc otrzymać posady poselskiej, która mu się już oddawna należy, i zapewne poda się do dymisyi. Rząd francuski chcąc utrzymać przy służbie tak biegłego dyplomatę, chciał mu nadać tytuł ministra pełnomocnego, powierzając mu nadal rządy konsulatu w Peszcie i ztąd zapewne owa pogłoska. Myśl ta wprawdzie uśmiecha się Węgrom, ale sprawdzenia się jej jest niemożliwem.

Wiedeń 26 listopada. listpoda. W stowarzyszeniu demokratycznem na przedmieściu Josephstadt w Wiedniu Dr Kronawetter zdawał dnia 24 b. m. sprawę o liberalnym *parteitagu*, a przy téj sposobności uderzył znowu silnie na t. z. partyę konstytucyjną, nazywając ją „kliką, która chcąc koniecznie rządzić, wymyśliła bajkę o uciśku narodowości niemieckiéj. „Stronnictwo, które wynalazło tak zwaną *Trinkgelder-Theorie*, nigdy nie troszczyło się o interes ludu. Chełpi się ono dziś swoją jednością, ale skoroby tylko przyszedł do steru gabinet Sturm-Plener, to hasło o „jedności niemieckiéj“ zostałoby rzucone w kąt. Na *parteitagach* wszyscy są zgodni, ale gdy przyjdzie do głosowania nad ustawą wojskową albo nad sprawą bośniacką, to jedność ustaje. Zgromadzenie tego rodzaju jak w *Sophiensal*, nie może reprezentować ludności niemieckiéj. Na takie zgromadzenie powinienby mieć wstęp każdy kto jest Niemcem, tymczasem zaproszono na nie tylko tych, co de kliki należą. Na zarzut, żem brał udział w zgromadzeniu robotników w Colosseum, odpowiadam, że od roku 1867 chodzę na każde zgromadzenie robotników. W Anglii ministrowie biorą udział w takich zgromadzeniach, dlaczegóżby u nas deputowany nie mógł tego czynić?“

Dr Kronawetter objaśnia następnie rozporządzenie językowe, podnosząc, że przymusu panującego w Węgrzech nie należy przenosić do Austryi. Oświadcza on się dalej przeciw wydaniu ustawy, którąby język niemiecki uznać miano za język państwowy, a to z tego powodu, że ustawa taka wywołałaby tylko niepotrzebne rozdrażnienie. Rezolucye uchwalone w Colosseum i w Linzu wydają się mowcy daleko jaśniejszemi i więcéj pozytywnemi niż rezolucye liberalnego *parteitagu*. Zgromadzenie przyjęło tę mowę bardzo sympatycznie. Na to powstał niejaki p. Bondi i wniósł, aby stowarzyszenie uchwaliło rezolucyę, że do gabinetu hr. Taaffego zaufania mieć nie może. Dr Kronawetter oświadczył, że z gabinetem się nie identyfikuje, a z prawicą iść będzie tylko w niektórych sprawach, nie odstępując wcale swoich zasad. Wniosek Bondego jest przeto zbytecznym. Wniosek ten jednak przyjęto, a zarazem uchwalono wotum zaufania dla p. Kronawettera.

Kronika miejscowa i zagraniczna

Kraków 26 listopada.

Prezydent Zyblikiewicz powrócił wczoraj wieczór z podróży do Włoch. Bawił on ostatniemi czasy we Florencyi. Kilkotygodniowy wypoczynek pod łagodnem niebem korzystnie wpłynął na stan zdrowia naszego Prezydenta.

— Po zamknięciu numeru wczorajszego otrzymaliśmy wiadomość, że zamówione w „Grobach zasłużonych“ na Skałce nabożeństwo za duszę ś. p. Lucyana Siemieńskiego w dniu dzisiejszym, jako w dzień rocznicy zgonu, z powodów lokalnych odprawionem być niemoże. Odprawionem ono będzie we środę (w d. 1 grudnia) o godz. 9ej zrana.

— Jutro o godzinie 3ej po południu odbędzie się 14te zgromadzenie ogólne członków Towarzystwa muzycznego w lokalu Towarzystwa przy placu Szczepańskim. Na porządku dziennym jest sprawozdanie z czynności zarządu i ze stanu kasowego, wybór nowego zarządu, wnioski Wydziału i członków Towarzystwa.

— **Jordanów** 26 listopada.

Jeszcze w dniu 16 października założonem tu zostało Stowarzyszenie pożyczkowe „Praca i Oszczędność“ z poręką nieograniczoną w sądzie zapisane. Wybrano prezesem p. Awita Wilkoszewskiego właściciela Toporzysk, do dyrekcyi zaś wybrano pp. Maryana Köhlera, aptekarza; Józefa Borowca poczmistrza; X. Stanisława Gajewskiego.

— Donoszą nam z Jasła, że jutro (w niedzielę) odbędzie się ku uczczeniu pamięci Adama Mickiewicza wieczorek muzykalno-deklamacyjny, z którego czysty dochód przeznaczony jest na pomnik dla wieszcza.

— O wypadku, który podaliśmy wczoraj według telegramu *W. Allg. Ztg*, podaje *Gazeta Lwowska* następującą wersyę:

Na polowaniu w Chorostkowie u hr. Wilhelma Siemieńskiego zaszedł dnia 20 b. m. wypadek gwałtownego napadu. Kiedy grono myśliwskie, w którem obok samego gospodarza znajdowali się także jenerał hr. Koziebrodzki i hr. Kolowrat, dojeżdżało zająca na gruntach gminy chorostkowskiej, kilkudziesięciu wieśniaków i kobiet wiejskich obskoczyło myśliwych i wśród obelg i groźb rzuciło się na nich, podając za powód napaści spustoszenie gruntów. Dwóch wieśniaków uzbrojonych było w broń palną, jeden z nich strzelił do hr. Kolowrata, ale chybił i śrót przeleciał po nad głowy myśliwych, drugi zmierzył do hr. Siemieńskiego, ale strzelba zawiodła. Za uchodzącymi przed gwałtownym napadem myśliwymi wieśniacy rzucali kamieniami. Nazajutrz, gdy hr. Siemieński wraz z swymi gośćmi udając się do Młynisk, przejeżdżał ekwipażem przez wieś, mieszkańcy rzucali na na nich kamieniami. Jest przypuszczenie, że zajście to wywołane zostało agitacyą, obliczoną na wywarcie prywatnej zemsty, a przypuszczenie to tem więcej jest prawdopodobne, że hr. Siemieński dzierżawi od gminy polowanie na gruntach chorostkowskich, że zawsze chętnie płaci za szkody wyrządzone na polach, i że nigdy przedtem nie dochodziły go z tego powodu skargi lub protesty. Czterech głównych uczestników napadu aresztowano i oddano sądowi w Kopyczyńcach, gdzie wytoczono śledztwo.

— W Sandomierzu umarł d. 24 b. m. biskup tamecznej dyecezyi, X Józef Juszyński, licząc lat 87.

— W okolicy Kobrynia na Litwie strażnik w lasach skarbowych denuncyował podleśnego o kradzież drzewa. Podleśny zdołał się usprawiedliwić, a pojednawszy się ze strażnikiem, spoił go, i z pomocą swego wspólnika posmarowawszy pijanego mazią, spalił go żywcem. Śledztwo wykryło zbrodnię i sprawców uwięziono.

— Świeżo mianowany poseł bawarski w Petersburgu Rudhart, który z powodu wiadomego zajścia z ks. Bismarkiem, musiał opuścić posadę poseł. w Berlinie, zaledwie przybył do Petersburga, odprowadził onegdaj swego poprzednika na dworzec kolei i wracając został tknięty porażeniem, tak, iż stracił mowę. Jest on w stanie niebezpiecznym.

— Z powodu, że *Times* stanął w obronie żydów niemieckich, obiega w Berlinie żart, iż jest to rzeczą naturalną, gdyż nazwa tego dziennika czytana po hebrajsku, zatem od prawej do lewej strony jest *Semit*.

— Jak *Nowosti* donoszą, rząd przeznaczył na r. 1881 dla *Kijewlanina* 6000 a dla *Dnewnika Warszawskiego* 5000 rubli wsparcia.

— Chemik Alwin Nieske w Dreznie zbudował piec i butelki do ogrzewania, które mają własność bardzo długo stosunkowo zachowywać ciepło. Piece te, lub bańki, zawierają w swojem wnętrzu naczynie napełnione pewnym chemicznym preparatem, który n. p. w wodzie kipiącej topnieje i długo następnie zachowuje gorąco. Potrzeba więc tylko za każdym razem naczynie z tym preparatem wyjąć i wstawić do gorącej wody, a następnie włożyć je napowrót do pieca lub bańki, by je mieć ogrzane na 10 co najmniej godzin. Koszta są podobno niewielkie.

— Niedaleko Herkulanum odkrył profesor Novi dobrze zachowane łaźnie rzymskie, zasypane popiołem i zalane lawą w r. 78 po Chr. w głębokości kilkunastu metrów. Wspaniałością swoją i obszernością przewyższają one wszystko co odkryto dotąd w Pompei i Stabiae. Studnie granitowe, ozdoby marmurowe przedniej rzeźby, freska, mozaiki, sztuki rzadkiej piękności są w tych łaźniach, które zaliczyć można do najcenniejszych zabytków sztuki rzymskiej. Dotychczas część tylko łazien odgrzebano.

— Donieśliśmy już, że d. 24 b. m. niedaleko Spezii parowiec „L'Oncle Joseph“ został zatopiony w skutku przebicia go. Teraz sprawdzono, że na okręcie tym znajdowało się 264 podróżnych i 33 służby morskiej a ocalało tylko 35 podróżnych i 23 majtków.

— W Albany w Missuri zaślubił w tych dniach miejscowy telegrafista Albert Lathon narzeczoną swoją w Indianie za pośrednictwem telegramu. Rzecz załatwił p. Hammond superintendent tak zwanej „American Union Telegraph Company“ w Saint Louis. Wybrana p. Lathan miss Sarah Jarris mieszkała w Portland, i aby jej narzeczony mógł z nią wejść w związek, musiały depesze „American Union“ w Indianopolis być przeniesione na druty „Western Union“, a odpowiedz znów z drutów ostatniej kompanii na druty „American Union“. Gdy godzina nadeszła t. j. godzina 1ej' minut 5 po południu, nastąpiła wymiana depesz tej treści: „Narzeczony: „Czy prędko drut będzie wolny? Telegrafista w Portland: „Za kilka minut“. Potem przerwaną została wymiana depesz nadejściem długiej depeszy kupieckiej z Kanzas City, i znów rozpoczęła się po 20 minutach: Narzeczony: „Do pastora Dawida Mills w Portland; „jestem do ślubu gotowym, zapytaj pan“. Telegraficzny figlarz w Kanzas City odkrywszy co się dzieje na drutach, znów przeszkodził ceremonii, przesyłając depeszę, po czem dopiero ślubny akt mógł się telegraficznie odbywać. Kapłan w Portland: „Albercie Lathan czy chcesz Sarę Jarris mieć prawą, ślubną małżonką i żyć z nią aż was śmierć rozłączy. Czy przyrzekasz to?“ Narzeczony: „Tak jest, prayrzekam“. Złośliwi telegrafiści w Indianopolis przeszkodzili ceremonii depeszą przesłaną do przyszłego małżonka: „Drżyj, jesteś zgubiony“. Po kilku jeszcze innych figlarnych telegramach znów przyszła kolej na telegraf ślubny: Kapłan w Portland: „Z mocy nadanej mi władzy, uznaję was za małżeństwo“. Nowożeniec: Pani Lathan, kiedy wyjeżdżasz. Mam na ciebie czekać w St. Joseph czy w Izydorze?“ — Nastąpiły znów powinszowania telegraficzne od kolegów, a od nowożeńca na wszystkie strony rozesłane „dziękuję“ — i na tem skończyła się rzecz cała.

— Do bieguna południowego, którego okolice, jak wiadomo, nierównie mniej są znane, niż okolice bieguna północnego, według dzienników włoskich zamierza się udać w roku przyszłym wyprawa z Włoch, poparta przez międzynarodowe stowarzyszenie geograficzne. Rząd włoski ma ofiarować statek i doświadczoną załogę, a koszta przyborów i zapasów w sumie 600,000 lirów pokryte będą w drodze subskrypcyi. Dowódzcą wyprawy mianowany będzie zapewne komendant okrętu p. Krzysztof Negri, zastępcą jego zaś porucznik Bove, towarzysz Nordenskjölda w wyprawie tegoż dla odkrycia przepływu wschodniego.

— Trzęsienie ziemi dało się czuć dnia 16go bm. wieczorem około 6ej w Bazylei, a także w Bernie szwajcarskim. Na dzień przedtem srożyła się w tych okolicach nawalna burza przez kilkanaście godzin, która po krótkiej przerwie ponowiła się w dniu trzęsienia.

Wiadomości policyjne. Straż policyjna przytrzymała: Wojciecha Walczaka, za podejrzane posiadanie worka z owsem; Franciszka Radwańskiego, Piotra Ostrowskiego i Józefa Waligórskiego za sprzeniewierzenie; Macieja Piwowarczyka, za kradzież pieniędzy; Maryannę Zawiłową, za kradzież odzieży; za pijaństwo 7 osób.

W policyi złożono: kilka łokci płótna, znalezionego w tym tygodniu; łyżeczkę srebrną, którą sprzedawał onegdaj chłopiec nieznajomy w ul. Szpitalnej.

TEATR. W niedzielę d. 28 listopada: Komedya w 4 aktach Pawła Ferriera; zlokalizowana przez I. Kliszewskiego: *Posłowie na urlopie*. — Początek o g. 7ej.

— Wystawa nieustająca Towarzystwa Przyjaciół Sztuk pięknych w Sukiennicach otwarta codziennie o godz 11ej do 4ej prócz poniedziałku. — Wstęp w niedziele 15 centów, w dnie powszednie 30 centów.

— Gabinet archeologiczny uniwersytetu Jagiellońskiego (w *Collegium majus*) zwiedzać można codziennie od 12ej do 1ej prócz niedziel, świąt i feryj uniwersyteckich.

— Muzeum Techniczno-przemysłowe w gmachu Franciszkańskiem otwarte codzień od 10ej do 6ej. — Wstęp 20 cent. od osoby. W niedziele od 10ej do 2ej bezpłatnie.

W niedzielę d. 28 listopada: Ś. Rufina m.; w poniedziałek 29go: ŚŚ. Saturnina i Illuminaty.

Wiadomości bibliograficzne.

Gramatické základy jazyka polského, pridan text „Veslava,“ sepsal Fr. Vymazal. V Brne 1881 8° str. 116.

— *Zasady logiki i dydaktyki ogólnej* Tekst D a G A. Lindnera dla użytku seminaryów nauczycielskich polskich wyłożył i zastósował Dr Władysław Seredyński. Wiedeń 1880 roku. Pod tym tytułem wyszło w tych dniach w Wiedniu u Pichlera dziełko zmierzające do zaradzenia zupełnemu brakowi tego rodzaju podręczników polskich dla seminaryów nauczycielskich. Wyrzumowany rozkład nauk wiedzy pedagogicznej w planie organizacyjnym dla tychże zakładów wymaga po wyłożeniu pedagogiki na podstawie antropologii i psychologii, wykładu na kursach wyższych dydaktyki na podstawie zasadniczych prawideł loiki z uwzględnieniem historycznem rozwoju zapatrywań i pojęć, co na ostatnim roku w wykładzie historyi pedagogiki znajduje wreszcie ugruntowanie i powtórzenie wszystkiej wiedzy tego kierunku. Oczywiście, że ujęcie ograniczenie się i konstrukcyjne skojarzenie, a wreszcie skoncentrowanie czteroletniej nauki przedmiotów, aczkolwiek tak naturalnie się wiążących przedstawiać przecież może niemałe trudności, które z różnym skutkiem różni rozwiązać usiłowali. Dr Lindner rozwięzuje takowe mniej szczęśliwie co do właściwej pedagogiki, ale wielce trafnie co do dydaktyki. Z tego też powodu przyswaja nam Dr Seredyński najpierw ów tomik drugi i to nie bez dodatków zmian i dopełnień, które uczynić mu wieloletnie wskazało doświadczenie i wzgląd na tę okoliczność, iż książka dla polskich przeznaczona seminaryów. Mimo to układ tekstu w niczem się nie oddalił od niemieckiego pierwowzoru poleconego do wykładów przez ministerstwo oświaty jest równie zwięzły, jakoby ścisła notatka metodycznego, a jednak elementarnego wykładu, choć rzecz wypadła pełniejszą i zupełniejszą. Dzieło to zaleca się nadto czystością i jasnością języka, co mu nadaje mimo przyswojenia języka niemieckiego, charakter dwojaki, a dowodzi, iż autor obznajmiony tak dobrze z językiem i odnośną literaturą polską, jak niemniej właściwościami odrębnemi kraju, dla którego zakładów tekst jest przeznaczony. Nie wątpimy, że i zeszyt I, obiecujący właściwą pedagogikę, którego wydanie wkrótce autor zapowiada, wypełni braki tekstu Dra Lindnera i przyczyni się łącznie z niniejszym do tyle pożądanego ujednostajnienia nauki tego kierunku w seminaryach naszego kraju, uwalniając młodzież od notat zazwyczaj niedostatecznych, a często bałamutnych.

Gospodarstwo handel i przemysł.

Ogólne zgromadzenie Towarzystwa rolniczego krakowskiego.

Ze sprawozdania z czynności Komitetu w roku ubiegłym wynika, że w wypełnieniu uchwały przeszłego ogólnego zgromadzenia Komitet zajął się najpierw uzyskaniem zatwierdzenia rządowego dla uchwalonych zmian statutów, mających ułatwienie zawięzywania towarzystw okręgowych na celu.

Do zwołanej przez Namiestnictwo ankiety w sprawie rybołostwa wydelegował Komitet członka czynnego Towarzystwa hr. Jana Stadnickiego, udzielając zarazem poparcia podanej przez p. Stadnickiego petycyi do Namiestnictwa w kwestyi wykonywania rybołowstwa w łachach, odnogach i starych korytach rzek do dóbr skarbowych przyłączonych.

Na wniosek członka Komitetu p. Langiego Karola a z uwzględnieniem uwag p. Abrahamowicza na przeszłem zebraniu ogólnem zażądał Komitet od ministerstwa subwencyj: na urządzenie wystaw z premiowaniem, na bydło włościańskie rozpłodowe wyborowych gatunków, dla rozdania zasługującym na zaufanie chodowcom, oraz na pepiniery.

Na kongres rolniczy w Wiedniu wydelegował Komitet: Prezesa hr. Wodzickiego, Dawida Abrahamowicza, członka Towarzystwa, prof. Dr Juliana Dunajewskiego, wówczas deputowanego do Rady państwa. Henryka Kieszkowskiego dyrektora Tow. Wz. Ubezpieczeń i hr. Jana Stadnickiego.

Korzystając z bytności swojej w Wiedniu czynili delegowani obu Towarzystw krajowych wspólne kroki u p. ministra rolnictwa, aby z powodu uchwalonego przez parlament zamknięcia granicy od strony Rosyi i księstw naddunajskich przekonać go o niezbędnej potrzebie udzielania obfitszych subwencyj na podniesienie chowu bydła.

Petycyę p. Szczepańskiego Alfreda o uregulowanie w słuszniejszy sposób kwestyi opodatkowania przemysłu domowego włościan i małomieszczan, poparł Komitet i przesłał na ręce Prezesa Koła polskiego.

Sprawozdanie p. Przecława Sławińskiego, wiceprezesa Towarzystwa rolniczego wadowickiego z trzechletniej czynności tegoż Towarzystwa, zostało za wływem Komitetu umieszczone naprzód w *Rolniku*, osobna zaś odbitka sprawozdania rozesłaną została członkom Towarzystwa i Towarzystwom okręgowym. W dowód uznania pożytecznej działalności tegoż Towarzystwa, wydelegował Komitet do wzięcia udziału w zebraniu ogólnem w Wadowicach d. 31 stycznia r. b. odbytem pp. Henryka hr. Wodzickiego prezesa, Mieczysława Pawlikowskiego wiceprezesa Towarzystwa, Szumańczowskiego Ludwika, Szybalskiego Felicyana członków Komitetu i Lewieckiego Henryka, sekretarza Towarzystwa.

Pozostały z dawniejszych czasów fundusz powodziowy w kwocie 180 złr. rozdał Komitet między mieszkańców najwięcej w r. b. dotkniętych powiatów: krakowskiego, bocheńskiego i tarnobrzeskiego.

Zarząd dóbr arcyksiążęcych w Żywcu prosił Komitet o poświadczenie potrzeby zukupienia soli bydlęcej w Ebensee. Poświadczenie to wydał Komitet a przy tej sposobności zwrócił, w formie petycyi do Rady państwa, uwagę na szkody, jakie ponoszą chodowcy bydła, sprowadzając z tak odległej prowincyi sól, której nie sprzedają kopalnie wielickie.

Z uwagi na tak często, niemal peryodycznie i w tak olbrzymich rozmiarach powtarzające się klęski i powodzi, postanowił Komitet zanieść do Rady państwa petycyę, aby przedsięwzięte zostały systematyczne roboty około regulacyi rzek galicyjskich. Petycyę tę wypracował członek Komitetu p. Popiel.

Na żądanie Wydziału krajowego przesłał komitet Wydziałowi powiatowemu w Kołomyi udzielone przez prof. Dra Nowickiego objaśnienie w kwestyi rozmnożonych w tamtej okolicy chomików.

Na żądanie Namiestnictwa wyznaczono na delegatów do narady nad reorganizacyą ciała, mającego zadanie czuwania nad sprawami chowu koni pp. Benoego, Gorajskiego i Edm. Jastrzębskiego; zaproponowano też delegowanych do licencyonowania ogierów.

Do zwołanej przez Namiestnictwo ankiety w kwestyi chowu bydła w Galicyi wydelegowano pp. Szumańczowskiego Ludwika, Langiego Karola i Sławińskiego Przecława, wiceprezesa Towarzystwa okręgowego wadowickiego.

Na doniesienie przez Tow. okręgowe wadowickie o zawiązaniu się tam klubu chodowców szlachetnych ras bydła, oświadczono gotowość popierania go.

Ułożone przez urząd leśny hrabstwa tenczyńskiego odpowiedzi na kwestyonarz ministeryalny w przedmiocie wynagradzania przez właścicieli polowania szkód zrządzanych przez zwierzynę, przesłano Namiestnictwu.

Wniesioną do ministerstwa przez p. Seelinga prośbę o zapomogę na udoskonalenie używanego przezeń sposobu odgoryczania łubinu a przez ministerstwo komitetowi do zaopiniowania przesłaną, odstąpił komitet Towarzystwu okręgowemu w Wadowicach do ocenienia.

Petycyę hr. Męcińskiego do ministerstwa rolnictwa o 4000 złr. subwencyi na uregulowanie szkodliwej rzeczki Żabnicy poparł komitet.

Poparto też petycyę filii Towarzystwa Tarnowskiego do namiestnictwa o utworzenie trzech nowych stacyj ogierów.

W przyjęciu N. Pana wziął komitet udział w osobnej audyencyi.

Przyjęto stałe zasady, według których pepiniery funduszowe nigdy wyginąć nie będą mogły. Na takich zasadach zawarto układ z p. Władysławem Kaczkowskim, utrzymującym pepinierę bydła *Shorthorne* i z p. Maciejem Mączyńskim, który objął pepinierę owiec *Southdown*.

W postulacie o subwencyę na chów bydła w r. 1881 starano się spowodować ministerstwo do uwzględnienia potrzeb kraju, wywołanych ustawą o zamknięciu granicy przed bydłem stepowem.

Przychylając się do prośby zawięzującego się w Tarnowie Towarzystwa okręgowego, postanowił komitet udzielić 400 złr. subwencyi na zakupno sześciu buhai dla bydła włościańskiego, po dworach stać mających.

Na drugie ogólne zebranie Towarzystwa okręgowego w Wadowicach udali się w charakterze delegowanych komitetu prezes i sekretarz Towarzystwa.

Na reskrypt ministeryalny w kwestyi ubespieczenia bydła od zarazy, przesłał komitet w odpowiedzi wypracowany przez prezesa Towarzystwa memoryał.

Stosunki obu Towarzystw krajowych więcej były ożywione niż kiedykolwiek, a lubo w niektórych kwestyach, jak co do projektu Izb rolniczych równie na kongresie, jak i w odbytej z ks. Sapiehą i p. Drem Skałkowskim naradzie, objawiły się zasadnicze różnice, komitet i w tych rzeczach starał się w miarę możności uwzględniać interesa i opinie tamtej części kraju; we wszystkich zaś ważniejszych sprawach bieżących, jak podanie równoczesne o subwencyę sejmową, ankieta tycząca się chowu koni, zamknięcie granicy, chów bydła i innych, komitet starał się iść z Towarzystwem galicyjskiem ręka w rękę.

Sprawozdanie Kuratoryi szkoły rolniczej czernichowskiej za rok 1879 80 odczytał czł. Kom. Kurator szkoły Franciszek Paszkowski.

Najważniejszą sprawą w tym roku było częściowe zmodyfikowanie planu naukowego, jaki obowiązywał od r. 1876, w kierunku sprowadzenia właściwej miary w stosunku między pomocniczemi a ściśle fachowemi naukami, tak że dotychczasowy zakres wykładania arytmetyki algebry, fizyki i chemii ścieśnionym nieco został a uzyskaną przez to pewną liczbę godzin użyto należycie przy rozkładzie nauk po oddziałach.

Uczniów pobierających naukę w szkole czernichowskiej było w r. 1879 80 39. Świeżo na ten rok przyjęto 14. Liczba patentów wydanych dotąd przez Komitet Towarzystwa na podstawie odbytych nauk i świadectw otrzymanych z praktyki jest 98. Tyle więc od założenia swego w r. 1860, a raczej od r. 1865, w którym pierwsze patenta ukończonym uczniom Czernichowskim wydane zostały, to jest przez lat 15 dostarczyła ta szkoła krajowi gospodarzy, których uzdolnienie stwierdzić miała Kuratorya obowiązek, a o których użyteczności w zawodzie gospodarskim nie rzadko dochodzą ją pomyślne wiadomości.

Rachunki zamknięte do dnia 1 lipca 1880, dają następujące cyfry do sprawozdania rachunkowego za rok 1879/80.

W dziale szkoły rolniczej wynosił:

przychód	złr. 17.277	c. 85
rozchód	złr. 18.051	c. 12½
niedobór wypada	złr. 773	c. 27½

W dziale fundacyjnym wynosił:

przychód	złr. 2.404	c. 78
rozchód	złr. 2 649	c. 17½
niedobór	złr. 244	c. 39½

W dziale gospodarstwa folwarku:

przychód	złr. 7,905	c. 42
rozchód	złr. 5 938	c. 53
nadwyżka	1,966	c. 89

Dział wydatków ogólnych wynosił razem 768 złr. 49½ c.. co łącznie z niedoborem dwóch pierwszych działów czyni razem 1786 złr. 16½ centa. Pokrywając tę kwotę nadwyżką dochodu z folwarku wynoszącą 1966 złr. 89 centów pozostaje reszta 180 złr. 83½ centa, co okazuje się pomyślnie w porównaniu z rokiem poprzednim, w którym był niedobór ogólny złr. 824 centów 42½.

Te same cyfry rachunkowe w połączeniu z bilansem kasowym roku przeszłego, dają następujące rezultaty:

Według sprawozdania z roku 1879, kasa mimo wykazanego z obrotu rocznego niedoboru, miała z d. 1 lipca 1879 remanentu ogólnego... 2017 złr. 25 cent. co zestawiając z rezultatem powyższego obrachunku z roku 1879/80 zyskamy pozostałość: 1827 złr. 49½ cent.

Dnia 30 stycznia r. 1880 odebrał Komitet od Wydziału krajowego zawiadomienie, że na podstawie odebranej od prezydyum namiestnictwa odezwy z dnia 12 stycznia, Wydział krajowy może już, w myśl uchwały Sejmowej z września 1878 przystąpić do objęcia szkoły Czernichowskiej w zarząd kraju. Czynność ta dla licznych zajęć marszałka i Wydziału krajowego nie mogła dotąd przyjść do skutku i dopiero w połowie listopada zjechać tu będą mogli delegowani Wydziału krajowego do przeprowadzenia sprawy odebrania zakładu.

Kuratorya starała się usilnie o utrzymanie zakładu Czernichowskiego w stanie odpowiadającym zamiarom i godności Towarzystwa rolniczego, tak że dziś oddając ten Zakład z woli Towarzystwa krajowi, oddaje go w stanie pomyślnym a pod względem funduszowym nawet bardzo pomyślnym.

W końcu poświęca Kuratorya kilka słów gorących pamięci współdziałania w zakresie jej czynności ś. p. Józefa Konopki i oświadcza współpracownikom swoim najczynniejszym pp. Dyrektorowi i nauczycielom szkoły swoje podziękowanie, wyrażając zarazem życzenie, ogólnie podzielane przez Zgromadzenie, aby szkoła Czernichowska, przy nowych i bogatszych siłach, rozwijała się jak najpomyślniej na pożytek gospodarstwa kraju naszego.

Ponieważ Kuratorya zakładu Czernichowskiego z ramienia Komitetu nim zarządzająca, przemawiała do zgromadzenia ogólnego Towarzystwa po raz ostatni, Prezes Towarzystwa w słowach pełnych uznania dla niezmordowanego a tak skutecznego działania p. Franciszka Paszkowskiego, dziękował mu serdecznie za trudy pełne poświęcenia. Zgromadzenie przyłączyło się do słów Prezesa hucznemi objawami swej sympatyi i wdzięczności.

(*Dokończenie nastąpi.*)

Wiadomości

z biora Izby handlowo-przemysłowej krakowskiej

o targu zbożowym na Baranie i Kleparzu dnia 25 i 26go listopada.

Dowóz zboża na wczorajszy targ na Baranie był nie wielki, chęć kupna znacznie osłabła, przez co ceny produktów spadły.

Płacono za pszenicę na 237 funtów od 53·— do 59·— złp., żyto na 227 funt. od 51·— do 55·— złp., jęczmień na 202 f. od 30·— do 35·— złp., owies na 138 f. od 18·— do 20·— złp., proso na 250 f. od 30 do 36 złp., groch na 250 f. od — do — złp.

Z braku zamiejscowych i zagranicznych kupców, ruch i obrót na dzisiejszym targu Kleparskim znacznie osłabły; a ceny w ogóle uległy spadkowi. Tranzakcyj zaledwo kilka zawarto i to na nie zbyt wielkie partye do Prus.

Zakupno na miejscowe potrzeby także nie zbyt wielkie, gdyż znaczniejsze młyny parowe posiadają dość wielkie zapasy mąki, które nie znajdują większego pokupu, dla tego ograniczają się na zakupno najgwałtowniejszych potrzeb.

Płacono za pszenicę żółtą na 100 kilogramów od 10·25 do 11·25 złr., czerwoną od 10·50 do 11·45 złr., pszenicę białą od 10·75 do 11·50 złr., żyto piękne od 10·50 do 11·— złr.,— poślednie od 10·30 do 10·50 złr., jęczmień piękny od 8·25 do 8·50 złr., pośledni od 7·50 do 8·— złr., owies od 8·— do 8·25 złr., groch od 9·— do 11·— złr., tatarkę od 7·50 do 8·10 złr., proso od 7·— do 7·25 złr., fasolę od 10·— do 13·— złr., jagły od 11·— do 12·50 złr., rzepak od 12·— do 12·60 złr., kukurudzę od —·— do —. złr., koniczynę czerwoną od 40·— do 46·— złr., białą od 50·— do 80·— złr.

Wiedeń 26 listopada.

△ **Okowita.** Na naszem targowisku stała tendencya, która panowała podczas zupełnego zastoju, wywołała dość obfitą podaż, w skutek której cena spadła do 35·50 złr.

Peszt, 25 listop.: 35·——36 —złr.— Wrocław, 25go listopada: w miejscu 54·20 mrk. ofiarow., na listop. 54 20 ofiarow. — Szczecin, 25go listopada: w miejscu 55·30 mrk., na listopad 55·50 mrk., na listopad-grudzień 54·70 mrk., na wiosnę 55·50 mrk.— Berlin, 25go listopada: w miejscu 56·50 mrk., na listop. 56·50 mrk., na listopad-grudz. 56·70 mrk., na kw.-maj 56 90 mrk. — Paryż, 25 listop.: na ten miesiąc 60 50 frk., na grudz. 60 25 frk, na styczn.-kwiecień 60 50 frk., na maj sierpień 59·75 frk.

Mąka. Wiedeń, 26 listopada. za 100 kilo z dworca z cłem 18·75—19 — złr. — Tryest, 25 listop.: za 100 kilo bez cła 14·——·—złr. Brema, 25 list.: za 50 kilo 9·25—·—·— mrk. —Hamburg, 25 list.: w miejscu 9 20 mrk., na listopad 9·20 mrk, na grudzień 9 20 mrk. — Antwerpia, 25go listop.: za 100 kilo 24·— frk. — Nowy Jork, 25 listopada: za galonę 10 ct. pap., w Filadelfii 10 ct. pap.

Telegramy zbożowe *Gazety Lwowskiej* z d. 24 listopada. — Wiedeń: pszenica 12·— do 12 50 złr.; żyto od 10 60 do 11·50 złr.; okowita pr. 10·000 liter procent od 36 — do 36 25 złr. — Buda-Peszt: pszenica 75 kilogr. (na jesień) od 12 35 do 12 37 złr.; rzepak (sierp.-wrześ.) od —·— do —·— złr. — Berlin: pszenica żółta (lipiec-sierpień) 213 —; żyto —·—; spirytus loco 56 50; olej rzepakowy 54 70 — — Szczecin: pszenica —·— —·— złr.; rzepik (jesień) —·— złr. — Paryż: mąki 159 kilogr. 62·50 złr.; olej rzepakowy 75·— złr.; spirytus —·— złr. — Wrocław: pszenica —·— złr.; żyto —·— złr.; owies —·— złr.; spirytus —·— złr.; kukurudza —·— złr.; Kolonia pszenica —·— złr.

Koszta transportu za 100 kilo zboża wynoszą: z Krakowa do Wiednia 1 złr. 3 cent., z Krakowa do Wrocławia 1 markę 48 fenigów, ze Lwowa do Krakowa 96 cent.

Wykaz dochodów

Kolei Galicyjskiej Karola Ludwika.

	1880					
	Kraków Lwów		Lwów-Brody Podwołoczys.		Razem	
	złr.	c.	złr.	c.	złr.	c.
Od 11go do 20go listopada 1880 r.	263,297	58	78,069	04	341,366	62
Od 1go stycznia do 10 listopada	6,657,160	75	1,700,987	41	8,358,148	16
Razem	6 920,458	33	1 779,056	45	8,699,514	78
	1879					
	złr.	c.	złr.	c.	złr.	c.
Od 11go do 20go listopada 1879 r.	242,506	06	47,726	91	290,232	97
Od 1go stycznia do 10 listopada	6,790,418	23	1,421,945	31	8,212,363	54
Razem	7,032,924	29	1,469,672	22	8 502,596	51

(NADESŁANE). (3088-1-2)

Szkatułki grające jako podarunki na gwiazdkę.

Zazwyczaj o tym czasie znajdujemy ogłaszane we wszystkich dziennikach w całym świecie słynne szkatułki grające *J. H. Hellera* w Bernie (w Szwajcaryi), które tworzą pyszną ozdobę między podarunkami na gwiazdkę; jest też to rzeczą naturalną, gdyż p. Heller wyrabia te piękne rzeczy tak doskonale, że każdy chciałby posiadać szkatułkę grającą. Cóż może piękniejszego ofiarować mąż żonie, narzeczony narzeczonej, przyjaciel przyjacielowi? Taka grająca szkatułka przypomina szczęśliwie przepędzone godziny, jest zawsze wesołą, śmieje się i żartuje swemi wesołemi, podnosi umysł i serce poważnemi melodyami, rozpędza smutek i melancholię, jest najlepszą przyjaciołką, osamotnionych najwierniejszą towarzyszką, nie mówiąc już nic o tem, co stanowi dla cierpiących, chorych, rekonwalescentów — jednem słowem *szkatułka grająca Hellera* powinna znajdować się w każdym salonie, przy każdem łóżku chorego, w ogóle w każdym porządnym domu.

Dla *Pp. restauratorów* nie ma prostszego i pewniejszego magnesu do przyciągania gości jak właśnie taka szkatułka; jak z kilku stron zapewniano, nie żałowali restauratorowie uczynionego wydatku; przeciwnie, sprzedawszy z zyskiem dawniejsze, zakupili większe. Dlatego tym *pp restauratorom*, którzy jeszcze nie posiadają szkatułki grającej, gorąco poleca się *sprawienie tego środka przyciągającego gości*, tembardziej, że przy większem zamówieniu nie potrzeba całej kwoty naraz płacić.

Nadmieniamy jeszcze, że wybór pojedynczych kawałków jest bardzo dobrze obmyślany; najświeższe tudzież najulubieńsze dawniejsze opery, operetki, tańce i piosnki znachodzą się najpiękniej połączone w *szkatułkach grających Hellera*. Pan Heller jest dostawcą różnych dworów i książąt a jego wyroby odznaczone zostały na wystawach. Obszerne ilustrowane cenniki posyła opłatnie.

Poleca się każdemu, aby z zamówieniem choćby najmniejszej szkatułki grającej udawał się wprost do fabryki, gdyż w wielu miejscach wychwalają inne wyroby za Hellerowskie — każdy z jego wyrobów i szkatułki muszą mieć *jego* całe drukowane nazwisko, jeżeli są *prawdziwe*. W przejeździe przez Bern (w Szwajcaryi) warto zwiedzić jego fabrykę, co najchętniej jest dozwolone.

NADESŁANE. 2829

Dla cierpiących na gośćiec.

Wielmożny Pan *Franciszek Jan Kwizda* c. k. nadworny dostawca w Korneuburgu.

Niniejszem upraszam Pana znów o nadesłanie 4 flaszek *płynu przywrotczego*, gdyż przekonałem się o jego *doskonałym a często zadziwiającym skutku*.

Frankfurt n. Menem. *Ch. Buch.*

Do nabycia we wszystkich większych aptekach. Główny skład u Franciszka Jana Kwizdy, c. k. nadwornego dostawcy i aptekarza obwodowego w Korneuburgu.

Nadesłane.

Odznaczenie Dr. Stahla Remedium (uniwersalny likier żołądkowy.

Ten wyborny wyrób słynnej firmy Ant. J. Czerny (K. Russ' Nachfolger) w Wiedniu I. Wallfischgasse 3, który dopiero niedawno na wystawie w St. Pölten srebrnym medalem odznaczony został, wyszedł także na wystawie przemysłowej Dolnej Austryi w Wiedniu i na wystawie w Wels z przemysłowego współzawodnictwa odznaczony medalem srebrnym i bronzowym. Dr. Stahla remedium, które przez swe odznaczające się własności, zyskało bardzo wielki pokup, jest zupełnie odpowiedniem do szybkiego wyrugowania z handlu wszelkich francuskich i angielskich likierów żołądkowych (chartreuse, bénédictine, bonekamp i t. d.) bo je pod względem taniości i wewnętrznej wartości znacznie przewyższa.

Zwracamy szczególniejszą uwagę na odnośne ogłoszenie w dzisiejszym Nrze dziennika. (3113)

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Ze strony, z której najmniej tego mogliśmy się spodziewać, otrzymują dziś Polacy nie lada świadectwo zdolności politycznych. Oto w piorunującym artykule *N. fr. Presse* ogłasza światu, że „Wiedeń zdobytym został przez Polaków.“ „Marzyli patryoci polscy — mówi ten dziennik — o odbudowaniu państwa Jagiellonów, teraz stało się to zbytecznem, bo panowanie polskie sięga aż do morza i aż po Alpy“. Jakiż to świetny dowód żywotności i siły naszego narodu! A czyż zwłaszcza dla *N. fr. Presse* nie powinno to być wielce nauczającem, że tam gdzie tak długo rządzili tacy Schmerlingi, Lassery, Herbsty, Giskry i Plenery dziś zapanowali Polacy? Kto takich mężów i ich wpływy zastąpić potrafił, ten niewątpliwie musi posiadać warunki rządzenia. Zdaniem zatem *N. fr. Presse* do wielkiej chwały oswobodzenia przez Polaków Wiednia od Turków, doliczyć dziś trzeba drugi, nie mniejszy, zdobycie przez nich Wiednia! Zdobycie, które równałoby się w naszych oczach oświobodzeniu nie od Turków wprawdzie, ale od krótkowidzącej, samolubnej polityki nie uwzględniającej ani potrzeb ani praw licznych krajów i narodowości składających monarchię, a zatem lekceważącej sobie dobro i interes państwa a mającej jedynie na oku przewagę nawet nie jednej narodowości ale jednego tylko stronnictwa; od polityki, która właśnie dla tego uczyniła to stronnictwo nie zdolnem do rządzenia i sprawiła, iż wypuściło ono władzę z ręki i że ta zawieszoną była przez długi czas w powietrzu — a ulegała nieustającym przesileniom powstałym w łonie ministeryum i stronnictwa wiernokostytucyjnego. Gdyby rzeczywiście przypadło było Polakom w takiej chwili zdobyć Wiedeń, aby go wyrwać z prostracyi politycznej, szwindlu i krachu finansowego z wyłączności stronniczej, a dla dobra dynastyi i Austryi, byłoby to dla nas zaszczytnem, pocieszającem i równałoby się drugiemu oswobodzeniu. Ale nie łudzimy się wcale; trudne i wielkie dzieło zaledwie zaczęte, a Polacy wierni swoim tradycyom i zasadom w poczucie własnego interesu, przybyli jedynie z odsieczą dobrej sprawie i chcą pracować i walczyć dla Cesarza, dla monarchii, jej dobrobytu i przyszłości, ale wiedzą doskonale, że zwycięstwo jeszcze nieodniesione, że czekają ich twarde walki, może nawet rozczarowania i pod tym względem mniej pochlebnie niż *N. fr. Presse*, ale zdrowiej i trzeźwiej zapatrują się na własne położenie i dla tego nawet zawodami nie dadzą się odstraszyć i wytrwają. Wpływu zaś na sprawy państwa, z którem losy swoje zespolili, zrzekać się ani myślą, ani chcą, ani mogą, a jeżeli istotnie już zdobyli go sobie tyle, co twierdzi *N. fr. Presse*, świadczy to za niemi i dowodzi, że może ani politycznie, ani roztropnie drażnić ich, tem mniej lekceważyć sobie, jak to zawsze czynił ten organ i jego stronnictwo.

Dodajmy jednak, że wielki hymn tryumfalny *N. fr. Presse* z powodu zdobycia Wiednia przez Polaków kończy się aktem oskarżenia z powodu reformy podatku gruntowego, co najlepiej dowodzi, że są ludzie, którzy, gdy obawiają się o kieszeń, czują się natychmiast uciemiężonymi i podbitymi. Najsilniej zaczepionym jest w owym artykule referent podatku gruntowego z Galicyi, który zapewne lepiej potrafi się obronić przed temi zarzutami, niż zdaniem *N. fr. Presse*, Wiedeń przed Polakami.

Dowiadujemy się, że niebawem ma nastąpić powołanie nowych członków do Izby panów.

Podaliśmy wczoraj w korespondencyi wiedeńskiej (?) przebieg obrad w komitecie 18-tu komisyi centralnej dla regulacyi podatku gruntowego na ostatniem posiedzeniu; korespondencya ta pochodzi ze źródła jaknajlepiej informowanego i jest od początku do końca prawdziwą. Tymczasem dzienniki wiedeńskie piszą dziwy o burzliwych zajściach na wspomnionem posiedzeniu; niema więc w tych doniesieniach ani słowa prawdy, natomiast są one świeżym dowodem złej wiary dzienników wiedeńskich. Dopiero teraz spostrzegają się one, iż właściwie nie na korzyść Galicyi mają Styrya oraz Austrya Dolna i Górna przyjąć na siebie wyższy podatek i że gdyby komitet nie był przyznał tak znacznej ulgi królestwu Czeskiemu, to nadwyżka uzyskana w Galicyi byłaby wyszła na korzyść wszystkich innych krajów. Że Czechy były przeciążone podatkiem, że im się należała ulga, to rzecz niewątpliwa, ale że ta ulga dla Czech, a nie urojone uwzględnienie Galicyi jest powodem koniecznego podwyższenia w innych krajach, jest rzeczą na pierwszy rzut oka widoczną. *Vaterland*, który w sprawie reformy podatku gruntowego stoi po stronie niezadowolonych, oświadczył onegdaj w artykule wstępnym, że członkowie stronnictwa prawa umieją odróżnić interesa czysto materyalne od interesów politycznych i że jeżeli w pierwszych mogą się pojawić niekiedy różnice między pojedynczemi krajami, to interes polityczny jest zanadto silnym łącznikiem, aby kwestye materyalne rozluźnić go mogły. Z tego oświadczenia możnaby wnosić, że agitacye dzienników w tej sprawie, dążące do rozbicia jedności prawicy, prawdopodobnie nie powiodą się.

Presse dowiaduje się, że rząd zamierza wnieść w Radzie państwa dwa ważne przedłożenia projektów do ustaw, mianowicie projekt procedury cywilnej i ustawę odnoszącą się do prawnych czynności dłużników, którzy stali się niewypłacalnymi.

Pokrok donosi, że komitet wykonawczy prawicy zbiera się d. 29 b. m., klub czeski zaś we wtorek d. 30 b. m.

W ostatnich dniach kwestya żydowska obiła się także o Pragę. Naprzód *Politik* ogłosiła artykuł, objaśniający stan tej kwestyi w Niemczech. Artykuł ten kończył się pogróżką, że skoro żydzi nie przestaną w Czechach zaostrzać sporów narodowościowych i działań przeciwko Czechom, natenczas i w Czechach łatwo doczekać się mogą agitacyi antisemickiej. Następnego dnia centralistyczna *Bohemia* bardzo zręcznie zestawiła petycye przeciwko żydom i deklaracye na ich korzyść, i to w taki sposób, że niepodobna rozstrzygnąć, czy się oświadcza przeciw żydom, czy też za nimi. Wreszcie organ żydowski *Tagblatt* ogłosił pod tytułem „Hep! hep!“ artykuł, w którym stanowczo wystąpił w obronie żydów i namiętnie uderzył na ich przeciwników. Aby jeszcze dobitniej zaznaczyć swój charakter, *Tagblatt* ogłosił onegdaj artykuł pod napisem „Czarni Niemcy,“ w którym z całym cynizmem wyszydza i błotem obrzuca konserwatystów niemieckich, którzy się zebrali na zjazd w Linzu. Równocześnie i *Pokrok* ogłosił artykuł, wymierzony przeciw *Tagblattowi*, przypominając, jak za czasów księcia Auersperga, mianowicie w czasie chabrusu żydzi odznaczali się nienawiścią do Czechów, nie mają przeto prawa domagać się teraz względów i poszanowania ze strony Czechów. Nie chcąc teraz rozpoczynać akcyi na wielką skalę, dzienniki czeskie wyrażają się bardzo oględnie, bo pomiędzy ludnością czeską wstręt przeciwko żydom jest bardzo silny i rozpowszechniony. Ale także wśród Niemców czeskich przyjaciele żydów nie zdają się być zbyt liczni.

P. Tisza prezes gabinetu węgierskiego otrzymał godność tajnego radcy z uwolnieniem od taksy, na mocy statutów orderu Sgo Szczepana, którym nie dawno został ozdobionym.

Reichs-Anzeiger donosi, że Cesarz Wilhelm ma się coraz lepiej, ale nie śmie jeszcze pokoi swoich opuścić. Książę Hohenlohe poseł w Paryżu i jenerał Schweinitz udali się do kanclerza do Friedrichsruhe, przed swoim odjazdem na posady swoje. Radowitz ma podobno niebawem opuścić swój urząd posła w Atenach, będąc naznaczony na posła przy Porcie.

W Hamburgu zbierają podpisy między kupcami przeciw petycyi do ks. Bismarka zaniesionej o wcielenie Hamburga do unii cłowej niemieckiej.

Polit. Corr. dowiaduje się z Paryża pod d. 25 b. m., że nuncyusz apostolski msgnr Czacki wręczył rządowi protestacyę przeciw dekretom zwijającym zgromadzenia zakonne. Mimo tego niema mowy o zerwaniu stosunków rządu francuskiego ze Stolicą Apostolską a poseł francuski Desprez udaje się niebawem na posadę swoją do Rzymu.

Tylko 34 głosami większości uchwaliła francuska Izba deputowanych śledztwo parlamentarne czynności jenerała Cisseya za jego ministerstwa wojny. Co to jest komisya parlamentarna śledcza? Cavagnac słusznie nazwał jej wybór wdzieraniem się w atrybucye władzy wykonawczej. Postanowienie śledztwa obok nadania komisyi śledczej władzy najrozciąglejszej, jest to oddanie wymiaru sprawiedliwości na łaskę ludzi po większej części uprzedzonych, powodujących się namiętnościami politycznemi, a do tego nie prawników z zawodu, nie związanych żadnemi przepisami prawa, mogących działać dowolnie, uposażonych w atrybucye mieszania się we wszystkie sprawy prywatne osoby poddanej pod śledztwo, żądania wszelkich dokumentów, których każdy minister, każde archiwum, każde bióro udzielić winno; komisya taka może rzucać przed kratki każdego urzędnika, każdego oficera bez odniesienia się do ich przełożonych, może udzielić głosu każdej niechęci, każdej zawiści i przystępuje do czynności swych z tem uprzedzeniem, że ma przed sobą winowajcę; każda potwarz ma do niej przystęp. Deputowani, jako członkowie komisyi mają wolność przeglądadania najskrytszych akt rządowych, których prócz ministra nikt nie czyta, a to odnoszących się do wszelkich tajemnic militarnych państwa, których ważności i doniosłości nie mogą nieraz pojmować ludzie nie obeznani z przedmiotem, bo takimi są deputowani. Władza więc sądowa i polityczna oddaną zostaje w ręce ludzi nieuprawnionych, nieobowiązanych trzymać się przepisów prawa.

Czy minister wojny Farre był tak ograniczony, aby nie użyć tych pobudek dla powstrzymania Izby od dochodzenia przez ludzi cywilnych, ażali jen. Cissey nie popełnił pod względem militarnym lub politycznym błędu albo czynu niegodziwego? Ale jenerał Farre nie zdobył się ani na tyle uczciwości, ani na tyle rozumu, żeby bronić jenerała posiwiałego pod bronią i co jeszcze ważniejsza bronić prawa i legalności, nie znając sam żadnej podstawy do zrobienia zarzutu poprzednikowi swemu oskarżonemu przez rozszalałą i zdziczałą prasę, która zostaje w rękach członków komuny.

Jakże innem było zachowanie się ministra Farre, kiedy szło nazajutrz o oskarżenie obecnego ministra marynarki Cloué. Deputowany Lavieille wytykał ministrowi marynarki, że nie był dość republikaninem, będąc prefektem Cherbourga. Ale Cloué jest potrzebnym gabinetowi, więc bronił go prezes gabinetu Farry. Cloué rzekł, że jest starym republikaninem, lubo od 40 lat służył wielu rządom, że jako prefekt morski w najlepszych zostawał stosunkach z władzami cywilnemi w Cherbourgu i że dopóki prezydent obdarzać go będzie swem zaufaniem, nie dopuści, aby marynarka postępowała na szkodę republiki Izba przeszła do porządku dziennego nad oskarżeniem.

Równocześnie toczył się w Paryżu proces wytoczony przez jen. Cisseya deputowanym Laisant i Rochefort o oszczerstwo w dziennikach przez nich wydawanych, *Le Petit Parisien* i *Intransingeant*. Pierwszy nie stawił się; Rochefort zaś chce za wszystko co napisał odpowiadać. Adwokat Laisanta żądał odroczenia procesu do czasu ukończenia śledztwa parlamentarnego, lecz sąd odrzucił to żądanie. Jenerałowie Gresley, Ranson, Berges, zeznają, że służąc w ministerstwie wojny nie słyszeli nawet nazwiska pani Kaulla i nigdy jej nie widzieli, a nawet nie znają jej; że nie może minister wojny dopuścić się przeniewierzenia pieniędzy skarbowych, gdyż nie ma z niemi do czynienia; inżynier Auberjon, który zawierał umowę o kartaczownice, oświadczył, że ani jen. Cissey, ani pani Kaulla nie mieli żadnej styczności z tą sprawą; jenerałowie Faye i Coels zapewniają, że nigdy plany mobilizacyi nie zniknęły, że nikt nie byłby w stanie zrobić na razie kopii z tak rozległych aktów i planów, jakie się do tej sprawy odnoszą. Intendenci Guillot i Renandin zeznają, że nigdy w ministerstwie wojny nie dopuszczano się nieregularności kasowych. Pani Kaulla, która również wytoczyła proces obu wspomnianym deputowanym i redaktorom, nie była obecną w sądzie; zastępował ją jej adwokat.

Komisya inicyatywy Izby francuskiej deputowanych uchwaliła we wtorek odradzać Izbie zaprowadzenie wyborów zbiorowych a we środę postanowiła wniosek ten wziąść pod obrady. Rząd zaś postanowił rozpocząć reformę przykładem, tj. wnieść o zaprowadzenie wyborów zbiorowych do Rady municypalnej paryskiej, podzieliwszy Paryż na cztery okręgi wyborcze, z którychby każdy wybierał czwartą część całej Rady municypalnej.

Parlament angielski ma być zwołany rzeczywiście d. 2 grudnia na parotygodniowe obrady nad projektem reformy stosunków agraryjnych w Irlandyi. Rząd spodziewa się, że nowa ustawa wpłynie pojednawczo na umysły w Irlandyi, gdzie coraz większe panuje wzburzenie, które przybiera cechę bardziej polityczną, niż jak było dotąd, miało ono charakter socyalny i ekonomiczny. Obawa też panuje między obywatelami Dublina, że w razie powołania ich na przysięgłych w procesie przeciw podżegaczom, werdykt potępiający z ich strony mógłby im zagrażać zemstą. Agitator Davitt wrócił z Ameryki, gdzie zbierał składki między Irlandczykami na poparcie ruchu w Irlandyi.

Wczoraj podaliśmy telegram o odpowiedziach ministrów Cairolego i Depretisa danych w Izbie deputowanych w Rzymie na interpelacye względem polityki zewnętrznej i wewnętrznej rządu. Obrady te jeszcze nie skończyły się, a z tego co dotąd powiedzieli ministrowie, nadmienić szczególnie można, że gabinet usiłował wykazać, iż we wszystkich kwestyach zagranicznych usiłował zostawać w zgodzie z innemi gabinetami, przedewszystkiem trzymając z Anglią, gdyż Włochy nie mogą stać odosobnione. Nie dotknął jednak, że właśnie polityka włoska musiała być tak chwiejną, jak polityka Gladstona wobec spraw wschodnich i przechodzić od natarczywości do powolności. W końcu dotknął Cairoli manifestacyi w Medyolanie podczas odsłonięcia pomnika Mentany i mówił o projekcie ustawy względem zniesienia przymusu biletów skarbowych.

Ale ponieważ Berti żądał wyjaśnienia co do zachowania się rządu wobec zajść w Fesli, Rimini, w Genui i Medyolanie, przeto Depretis potępił napady na żołnierzy, zaprzeczył, aby tajne stowarzyszenia rozszerzyły się, ale przyznał, że partya republikańska wzmogła się; zaprzecza, aby rząd amnestyował Sanzio przez słabość i aby usunął sędziów, którzy go skazali, lubo o tem donoszono, oraz zaprzecza, aby agitacya na rzecz powszechnego głosowania była agitacyą rewolucyjną, owszem rząd pragnie rozszerzyć prawo wyborcze, aby spiskom zapobiedz, gdyż wybory powszechne rozwiną życie publiczne we wszystkich sferach ludności. Co do demonstracyi w Medyolanie, twierdzi Depretis, że obwołano tam przymierze z republiką francuską ale nie przymierze demokracyi włoskiej z francuską. Ani w Genui ani w Medyolanie nie zawierano przymierza między republikanami. Miałżeby minister nie czytać odezw Garibaldego, który nietylko stawia republikę jako warunek szczęścia Włoch, ale mówi, że gotów przeciw republice wystąpić, jeśliby nie była socyalistyczną?

Diario barceloński donosi z Madrytu, że postępowanie rządu francuskiego mogłoby stać się powodem do poddania się Europy a nie same tylko Niemcy byłyby czynne. *Coreo-militar* inny dziennik hiszpański przewiduje także groźne zajścia ale już nie z pobudek zagranicznych, lecz dla tego, że w Hiszpanii panuje niezadowolenie. W ogóle pesymiści w Hiszpanii zdają się zapowiadać wypadki czy to ze względu na rolę, jaką odgrywa obecny rząd francuski, czy też z przyczyn wewnętrznych a mianowicie, że socyalizm czyni w Hiszpanii postępy, a karliści w ziemiach Baskich trzymani są tylko na wodzy armii jenerała Quesady. Na Kubie pozorna tylko panuje cisza. Z tych przyczyn rząd hiszpański musi się zachowywać oględnie i nie szukać zatargów z Francyą. *Correo* donosi wreszcie, że nadeszła tam nota francuska skarżąca się na złe obchodzenie się, jakiego doznali kapucyni francuscy, przybyli do Barcelony, mając ztamtąd odpłynąć. Ta czułość rządu francuskiego o zakonników, których rozpędził, świadczy tylko, że pragnie on znaleźć sposobność do okazania w Madrycie siły swojej. Nota ta była rozbieraną na radzie ministrów pod przewodem króla.

Wczoraj rozpoczęło się oddanie Dulcigna Czarnogórcom. Jak donosi *Polit. Corr.*, Derwisz basza doniósł do Cetynii, że dopełni osobiście tego aktu. Wojewoda Popowicz i Bożo Petrowicz mieli zająć Dulcigno w myśl umowy podpisanej przez obustronnych delegatów. Tak więc ukończył się jeden z epizodów kwestyi wschodniej, który o mało nie stał się częścią głównej akcyi.

Prezes gabinetu greckiego Komunduros odpowiedział posłowi niemieckiemu Radowitzowi, gdy go ten upominał, aby Grecya natarczywem swem wystąpieniem nie naraziła swych interesów: Grecya niemoże się już cofnąć. W Atenach istotnie panuje mniemanie, że z wiosną Grecya wystąpi natarczywie z żądaniami swemi i że w razie odmowy rozpocznie kroki zaczepne.

Z Konstantynopola donoszą, że kardynał Hassun, patryarcha armeński katolicki, nadesłał dymisyę swoją z tej godności, gdyż pozostanie nadal w Rzymie. Następcą jego ma być biskup Ararian.

Ostatnie telegramy „Czasu.“

Wiedeń 27 listopada. *Wiener Ztg* ogłasza sankcyonowany przez N. Pana wspólny preliminarz budżetu na r. 1881.

Wiedeń 28 listopada (*pryw.*). Za powodem znakomitych członków prawicy Rady państwa zaczoie wychodzić w Wiedniu od d. 1 grudnia nowy dziennik pod napisem *Tribune* dwa razy na dzień z programem liberalno-autonomistycznym.

Rzym 27 listopada. *Osservatore Romano* donosi, że msgnr Vannutelli mianowany został nuncyuszem apostolskim w Wiedniu.

Galacz 27 listopada. Delegaci serbski i bułgarski przypuszczeni będą d. 29 b. m. do udziału w obradach komisyi dunajskiej. Prawdopodobnie komisya postanowi, aby wypracować nowy projekt uregulowania żeglugi na Dunaju, a przeto austryacki *avant-projet* nie będzie pierwszym przedmiotem narad komisyi.

Kursa. — Wiedeń 27go listopada 2 godzina 30 minut po poł. Renta papierowa 72 60. — Renta srebrna 73·35.— Renta złota 87·20. — 6% Renta złota węgierska 108·50. — Losy z roku 1860 131·—. — Akcye Banku Narodowego 820·—. — Akcye kredytowe 287·60. — Londyn 117·55.— Srebro —·—.— Napoleony 9·35—·—. — Lombardy 93·40. — Losy 1864 roku 173·50.—. Akcye kolei Karola Ludwika 279·—·—.— Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 169·—.— Akcye kolei węg. półn.-wschodn. 146·50. — Anglo-Bank 127·—. Obligacye indemn. galicyjs. 98·50. — Losy prem. węgierskie 109·50. — Akcye kolei Koszycko-Bog. 133 25 — Akcye kolei półn.-zach. austr.— 188·— 6% Listy zast. hipoteczne 101·40. Marki 58·— Ruble 119·25 — 6% Listy zasta. galic. Zakładu kredyt. Ziem. 100·—.

Usposobienie giełdy: stałe.

REDAKTOR ODPOWIEDZIALNY I WYDAWCA
Antoni Kłobukowski.

Kurs pieniędzy i papierów publ.

Krakowie 27 Listopada

	płacą	żądają
Ruble papierowe rosyjskie za 100 rs.	117 50	119 50
Rubel srebrny obrączkowy	1 65	1 76
Marki niemieckie za 100 marek	57 50	58 50
Dukat ważny	5 58	5 66
20 frankówka	9 33	9 43
Imperyał ważny	9 63	9 75
Srebro austryackie za 100 złr.	100 —	100 —
Kupony srebrne płatne	99 50	— —
Listy zastawne i obligi.		
5% pożyczka krajowa galicyjska (we Lwowie za 100 złr. w.a.)	99 —	102 —
Obligacye indemnizacyjne galicyjskie (we Lwowie za 100 złr. w.a.)	98 —	99 50
4% listy zast. Tow. kredyt. ziemsk. (we Lwowie za 100 złr. w.a.)	90 50	92 50
5% listy zast. Tow. kredyt. ziemsk. (we Lwowie za 100 złr. w.a.)	97 —	98 50
6% listy zastawne Banku hipot. (we Lwowie za 100 złr. w.a.)	101 25	103 —
6% listy dłużne galic. zakł. włość. (we Lwowie za 100 złr. w.a.)	98 —	100 —
5½ listy zast. g. z. kr. z. w Krakowie, zwrot za 36 lat, srebrem za 100 złr. w. a.. (Kupony bież. kupony oblicz. się każdodn. w miasz. kraju płatne)	94 —	96 —
6% listy zast. g. z. kr. z. w Krakowie, zwrot za 36 lat, banknot. za 100 złr. w. a.	97 —	100 —
6% listy zast. g. z. kr. c. w Krakowie, zwrot za 18 lat, banknot. za 100 złr. w. a.	97 50	99 50
7% listy zast. g. z. kr. z. w Krakowie, zwrot za 20 lat, banknot. za 100 złr. w. a.	103 —	106 —
4% listy zastawne Król. Pol. ser. I (za 100 rubli)	97 —	99 —
4% listy zastawne Król. Pol. ser. II (za 100 rubli)	97 —	99 —
5% listy zastaw. Król Pol. z r. 1869 (za 100 rubli)	98 —	99 25
4% listy likwidacyjne Królestwa Pol. (za 100 rubli)	85 —	87 —
Akcye kolejowe i bankowe.	rub. i kop.	rub. i kop.
Akcye kolei Karola Ludwika . . . po złr. 210	276 —	280 —
Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej „ 200	165 —	168 —
Akcye Banku hipotecz. we Lwowie „ 200	295 —	305 —
Akcye Bankt. gal. dla Hand. i Prz. w Krak. „ 200	— —	— —
Losy krajowe.		
Losy miasta Krakowa	20 —	21 50
Losy miasta Stanisławowa	23 —	25 —

Wiedeń 26 Listopada.

	płacą	żądają
Obligi długu państwa.		
5% Renta papierowa	72 45	72 60
4½% Renta srebrna	73 35	73 50
6% Renta złota	87 15	87 30
3½% Losy z roku 1854 po 250 złr.	122 50	123 —
4% „ „ 1860 „ 500 „	131 —	131 50
4% „ „ 1860 „ 100 „	134 —	134 50
„ „ 1864 „ 100 „	173 75	174 —
„ „ 1864 „ 50 „	172 50	173 50
Losy Como-Renten	29 30	30 —
Obligi indemnizacyjne.		
Galicyjskie . . . . . 10% podat.	104 50	— —
Bukowińskie „ „	96 50	97 50
Galicyjskie „ „	98 50	99 —
Morawskie „ „	101 —	102 —
Niższo-Austryackie „ „	105 —	105 50
Wyższo-Austryackie „ „	103 —	— —
Szlązkie „ „	99 —	— —
Styryjskie „ „	104 —	105 —
Siedmiogrodzkie 7% „	93 75	94 50
Węgierskie „ „	97 50	98 —
Węgier. z klauz. 1867 „ „	96 —	96 50
5% Obligi poż. kolei węgierskiej	125 25	125 75
6% Renta węgierska złota	108 40	108 65
4½% „ „ „ (za Ostbahn.)	85 50	86 —
Akcye bankowe.		
Anglo-austryackiego Banku . 120 złr.	126 50	127 —
Boden-Credit węgierskie . . 140 „	— —	— —
„ „ austryackie . . 80 „	231 50	232 50
Credit-Anstalt dla Han. i Prze. 160 „	286 10	286 30
„ „ węgierskie . 200 „	258 50	258 75
Depositen-Bank . . . . . 200 „	780 —	790 —
Escompt-Gesell. niż.-austr. . 500 „	— —	— —
Gal. Banku dla Hand. i Przem. 200 „	— —	— —
Austro-węg. Banku (Nat.-Ban.) 600 „	821 —	822 —
Unionbank . . . . . 100 „	112 50	112 75
Verkehrsbank ogólny . . . 140 „	133 75	134 50
Wied. Bankverein . . . . 100 „	145 —	145 50
Akcye kolei.		
Albrechta . . . . . 200 złr. bez %	— —	78 —
Alföld-Fiume . . . . . 200 „ 5%	156 —	157 —
Donau-Dampfsch.-Ges. . 525 złr. 5%	552 —	554 —
Elżbiety . . . . . 210 „ „	208 —	208 50
Linz-Budweis . . . . . 200 „ „	187 —	187 50
Salzburg-Tyrol. . . . . 200 „ „	173 50	173 75
Ferdynanda Nordbahn . 1050 „ „	2437	2445
Franciszka Józefa . . 200 „ „	179 —	179 50
Gal. Karola Ludwika . 210 „ „	278 50	279 —
Koszycko-Oderberg. . 200 „ „	130 75	131 25
Lwowsko-Cern.-Jassy . 200 „ „	167 50	167 75
Nordwest austr. . . . 200 „ „	188 50	189 —
„ „ Lit. B. 200 „ „	220 50	221 —
Rudolfa . . . . . 200 „ „	168 —	168 50
Siedmiogrodzka I . . 200 „ „	140 —	140 50
Staats-Eisenb.Gesell. . 200 „ „	281 —	281 50
Südbbahn (Lombardy) . 200 „ „	93 90	94 50
Theissbahn (Cisańska) . 200 „ „	244 50	245 —
Węg. gal. Łupkowska . 200 „ „	146 75	147 —
„ Nord-Ost . . . 200 „ „	146 50	147 —
„ Westb. Stuhlw. . 200 „ „	152 —	152 25
Listy zastawne.		
6% Agr. Zakł. Kr. dla Gal. i Buk. 15 lat	— —	— —
5% Boden Kredit allgem. złotem płatne	117 10	117 30
5% „ „ „ papier. 33 lat	100 —	100 50
6% Towarz. kred. krakowskiego 18 lat	— —	102 —
7% Listy dłużne Włość. „ 20 lat	— —	106 50
6% Towarzystwa kred. „ 36 lat	100 —	100 50
5½% „ „ „ złote 36 lat	95 50	— —
4% Galicyj. Towarz. kredyt. ziemsk.	91 75	92 25
5% Galicyj. Towarz. kredyt. ziemsk.	97 75	98 25
5% „ „ „ nowe 37 lat	97 75	98 25
6% „ Banku Hipot. lwow.	102 25	102 75
6% „ Banku Włość. lwow.	98 —	98 50
5% Bank. austr. węg. (Nationalb.) w. a.	102 —	102 20
5% Szlązko-a str. Boden-Kredit-Anstalt	100	100 75
5½% Węg. ogól. Boden-Kredit . 34 lat	98 50	99 50
5½% „ Boden-Kredit-Institut	101 —	101 50
Priorytety kolei.		
Albrechta . . . . . 300 złr. 5%	89 —	89 25
Alföld-Fiume . . . . . 200 „ „	89 75	90 —
„ Em. 1874 . 200 „ „	87 —	87 50
Donau-Dampfsch. 100 i 200 złr. 6%	— —	— —
Elżbiety . . . . . 100 złr. 4½%	98 75	99 25
„ Em. 1862 . 300 „ „	98 25	98 75
Elżbiety Linz-Budweis . 200 złr. 5%	100 25	100 75
„ Em. 1870 . . 200 „ „	98 75	99 25
„ Em. 1872 . . 200 „ „	102 —	— —
„ Salzb.Tyr. 1873 200 „ „	99 25	99 75
Eperies-Tarn. węg. część 300 „ „	— —	— —
Ferdyn.-Nordb. mon. k. złr. 4½%	105 40	105 80
„ „ wal. a. „	102 —	— —
„ Mor.-Szląz. linia 1871/72 5%	105 10	105 40
„ poż. 14 milion, 1872 „	107 25	107 75
„ poż. 1876 r. . . 100 „	107 —	108 —
Franc. Józefa Em. 1867 200 „	100 70	100 90
„ „ Em. 1873 200 „	99 50	100 —
Gal.-Kar.-Lud. I Em. . 300 „	104 50	105 —
„ „ II „ 1867 300 „	102 25	102 75
„ „ III „ 1871 300 „	102 —	102 50
Koszycko-Oderb. . . . 200 „	88 30	88 50
Lwow.-Czer. I Em. 1865 300 złr. 4½%	90 50	96 80
„ „ II „ 1867 300 złr. 5%	95 50	96 —
„ „ III „ 1868 300 „	90 —	90 25
„ „ IV „ 1872 300 „	89 25	89 75
Nordwestb. austr. . . 200 „	100 75	101 —
„ „ „ Lit. B. 200 „	100 20	100 40
„ „ Em. 1874 200 „	113 25	— —
Rudolfa . . . . . 300 „	96 45	95 80
„ Em. 1869 . . 300 „	94 25	94 75
„ Em. 1872 . . 300 „	94 25	94 75
„ Salzka. gut. zł. 200 „	112 75	113 50
Siedmiogrodzkiej I . . 200 „	82 40	82 70
Staatseisenbahn fr. 500 złr. 3%	174 25	175 —
Südbahn (Lombardy) . 500 fr. „	125 75	— —
„ „ . . 200 złr. 5%	110 25	111 —
Theissb.-Gesell. . . . „	99 75	— —
Węg. gal. Łupkow. . . 200 „	85 20	85 50
„ II Em. 200 „	81 90	82 20
„ Nordost . . . 300 „	83 40	83 70
„ „ złotem 200 „	102 75	— —
„ Westbahn . . 200 „

DO SPEKULACYI NA GIEŁDZIE WIEDEŃSKIEJ

poleca się ajent Polak pod bardzo przystępnemi warunkami, bo tylko za pokryciem 400 złr. można spekulować 25 sztukami papierów. Prowizyę i przechowanie papierów do zrealizowania z zyskiem obliczam jaknajtaniej.—Bliższe objaśnienia listownie pod adresem: **K. Bolesta & Comp. Wien, Börse.** (3041-12-15)

C. Repetty
palniki mitraliezowe
fabryka w Wiedniu Brandstätte Nr. 1.

Bardzo znaczny wybór gustownych i tanich
pająków i lamp
z różnemi palnikami płaskiemi i okrągłemi

Illustrowany cennik na żądanie darmo.

Tylko mój palnik mitraliezowy, stosowny do lamp krajowych i zagranicznych, daje siłę światła 26 świec a za jego doskonałość poręczam każdej chwili. (3120 3 3)

Zupełnie nieprzemakalne mężykowy i płaszcze

pakłakowe z najlepszej styryjskiej wełny owczej, szare, brunatne, czarne i koloru naturalnego:

Lekki płaszcz deszczowy z kapturem	złr. 7·—
Lekki płaszcz podróżny lub myśliwski z kapturem	„ 10·50
Lekki mężykow	„ 12·—
Mężykow z grubej materyi ciepło watowany	„ 16—22
Hawelok	„ 16—22
Jupka lub styryjskie sakko	„ 10—18
Modny **damski paltot**	„ 12—20

Nieprzemakalne kapelusze styryjskie

z delikatnego, miękkiego lub sztywnego pakłaku, bardzo praktyczne nakrycie głowy dla **mężczyzn, pań** lub **dzieci** złr. 2·50 do 4 złr.

Wszelkich gatunków pakłaków **fabrycznych** i **włościańskich,** modnych wzorzystych materyj pakłakowych, zupełnie nieprzemakalnych, dostarcza najtaniej na metry lub w dowolnych gotowych sukniach natychmiast za zaliczką pocztową skład fabryczny sukna **JANA GÜNZBERGA w Graz** w Styryi. (2712-10-)

C. k. oficerowie, kadeci i ochotnicy jednoroczni
wszelkiego gatunku broni mogą dostać
płaszczów deszczow. z sukna uniform.
z podwójnej materyi z gumowym wkładem środkowym
(c. k. wył. upizyw.)

ściśle wedle przepisu adjustunku. Płaszcz ten nie da się odróżnić od zwykłego płaszcza sukiennego. Dwojaki cel, kilkoletnia trwałość. Z płaszcza z patent. sukna dla wojska, płaszcz oficerski.
Paget & Co, *dostawcy wojskowi,*
pierwsza c. k. wył. uprz. fabryka materyj nieprzemakalnych (2846-7-)
w Wiedniu II., Blumengasse 18.

Tylko jeszcze krótki czas

może starczyć zapas objętych od masy konkursowej wielkiej fabryki Britannia srebra towarów z Britannia srebra, tembardziej, że towary te sprzedaje w drobnych partyach, a więc może każdy następne garnitury że tak powiem

prawie za darmo

nabyć. Za nadesłaniem należytości lub też za zaliczką 7 złr. otrzymać może każdy następne przedmioty, 52 sztuk najlepszego ciężkiego srebra Britannia, które nawet po 25 latach zostaje tak białe, jak srebro 13-lutowe, za co poręczam, mianowicie:

6 **noży stołowych,** ostrze z angielskiej stali,
6 najlepszych **widelców** z Britannia srebra.
6 ciężk. **łyżek stołowych** „ „
6 najlep. **łyżeczek** „ „
6 najlep. **sztućców** „ „
1 ciężka **chochla** „ „
1 ciężka **chochelka** „ „
6 najlep. **podstawek** „ „
2 gustowne **lichtarze** „ „
1 wiel. **tacka** do kawy „ „
3 pięk. ciężkie **pucharki do jaj** „ „
3 wspan. **podstawki do cukru** „ „
1 **sitko do herbaty** najlep. „ „
1 **cukierniczka** lub **pieprzniczka** „ „
3 **łyżeczki do jaj** z Britannia srebra.

Wszystkie te przedmioty wspaniałe, 52 sztuk, które dawniej kosztowały przeszło 30 złr., kosztują razem tylko 7 złr. Ośmielam się zwrócić uwagę Szanownej Publiczności, aby nie zamieniała mojego ogłoszenia z

oszukańczemi ogłoszeniami

które w ostatnich czasach tak górę biorą. Za rzetelne i gust wykonanie nadchodzących zamówień ręczy moja oddawna jako bardzo rzetelna znana firma. Bardzo wiele podziękowań i następnych zamówień od bardzo poważnych osób o doskonałości i trwałości towarów sprowadzonych odemnie, którychto podziękowań ogłosiłem już małą część, reszta zaś z powodu braku miejsca nie może być umieszczoną, można przejrzeć w mojem biurze. Kto zatem za swe pieniądze chce otrzymać dobry i rzetelny towar a nie hołotę, niechaj się uda z zaufaniem do jedynego miejsca prawdziwego towaru;

L. NELKEN
Britanniasilber-Fabriks-Hauptdepot Wien, Mariahilf, Windmühlgasse 26.

Jeżeli towar nieodpowiedni, obowiązuje się publicznie zwrócić pieniądze bez żadnej trudności. Z powodu fałszowania należy dobrze zapamiętać adres i podać dokładnie ulicę.

Wszelkie przez inne firmy ogłaszane garnitury
nowo poprawnego
Britannia srebra
co jest najzwyklejszą hołotą, są u mnie w równej liczbie, tylko na żądanie, o 1 złr. taniej do nabycia. (3201-1-)

UWIADOMIENIE.

Podpisany nabył w dniu 15ym września. r. b.

HANDEL PAPIERU

od kilku lat pod firmą: *Henryk Żychoń* w Krakowie istniejący i od tego czasu prowadzę ten handel pod własną firmą

JAN FISCHER

(Kraków, Rynek główny Nr. 28, Pałac Spiski).

Uwiadamiając o tem Szan. Publiczność, mam zaszczyt polecić wszelkie możliwe potrzeby i przybory: **pisemne, rysunkowe** i **szkolne** w najobfitszym wyborze i w świeżem zaopatrzeniu.

Przy handlu uzupełniłem pracownię

BILETOW WIZYTOWYCH, MONOGRAMÓW,

nagłówków na listach, kopertach itp., co wykonywam czysto, możliwie prędko, punktualnie i tanio. Tak handel jak i pracownię urządziłem na podstawie długoletniej miejscowej praktyki, a kupując wszystko za gotówkę, mogę nietylko dostarczyć wszystkiego, co umiejętnie zaopatrzony Handel papieru mieć i tego rodzaju pracownia wykonać winna, ale zarazem sprzedawać towary i roboty jaknajtaniej.

Ufny w poparcie Szan. Publiczności, pozostaję z uszanowaniem

JAN FISCHER, Kraków „Pałac Spiski“.

Zamówienia zamiejscowe wykonywam odwrotną pocztą za zaliczką lub nadesłaniem gotówki, prosząc o **dokładne wypisanie powyższego adresu.** (3236-2-)

R. Malti w Tryeście

HANDEL HURTOWNY KAWY I HERBATY
rozsyła pocztą za zaliczką z **ocleniem i opłatnie**

kawę

w najlepszych aromatycznych gatunkach w paczkach pocztowych po 4¾ netto towaru:

Perłową najlepszą, brunatną	złr. 1·95	**Ceylon,** najlepszą, I. gatunku	złr. 1·70
Perłową Manilla, jasną	„ 1·65	**Mocca,** wyborową	„ 1·75
Cuba, najlepszą, wielkoziarnistą	„ 1·80	**Jawa,** w najlepszym gatunku	„ 1·50

Rio, wyborną w smaku złr. **1·40,**

herbatę

1880 r. zbioru, przez Suez wprost dowożoną, przy zakupnie 2 kilogramów

Souchong Imperial	złr. 6·50	**Pecco** z kwiatem	złr. 4·60
Souchong, najlepszy	„ 5·—	**Congo,** aromatyczną	„ 3·30

Wszystkie ceny za 1 kilo netto wagi. (3233 2-10)

Szczęść Boże! | **Szczęść Boże!**

Bądźcie grzeczne dzieci!

bo nadchodzi Boże Narodzenie.

Wyprzedaż bawidełek tylko do 20 grudnia.

Wrażenie!

Grupa dla chłopców!
Tylko za 1 złr. 90.
Przyrząd do rysunku, teatrzyk z kulisami i figurami, gra towarzyska, gra w domino, menażerya z różnemi zwierzętami, talia kart, wspaniały tornister szkolny, brzuchomowca czarodziej, zegarek kieszonkowy z łańcuszkiem, książka obrazkowa, 12 trzonków do piór, pudełko blaszanych żołnierzy, rewolwer z nabojami, grajka. Wszystko to razem za zaliczką tylko 1 złr. 90 cent.

Grupa dla dziewcząt!
Tylko za 1 złr, 90.
Urządzenie kuchenne, urządzenie salonowe z rzeczywistym fortepianem b. piękna paryska lalka modna, najświeższa maszynka do mycia, najświeższa kuchenka maszynowa z naczyniami, garnitur na rosół z b. wielką tacą, najświeższe album wzorów z kilkuset modnemi haftami krzyżowemi, serwis obiadowy b. piękny złocony. Wszystko to razem za zaliczką tylko 1 złr. 90 cent.

1000 dukatów przy zamówieniach przeszło 5 złr.

Grupa dla mężczyzn!
Tylko za 2 złr. 50.
Żartobliwa cygarówka z obrazkami, 30 obrazków żartobliwych, dama sercowa, elektryczna zapałniczka kieszonkowa, kompletny garnitur do palenia z prawdz. morskiej piany, skład. się z 20 sztuk, łańcuszek do zegarka z talismanem szczęścia. Wszystko to razem za zaliczką tylko 2 złr. 50 cent.

Grupa dla kobiet!
Tylko 3 złr. 50.
3 pary b. pięknych pończoch damskich, prawdz. złoty sygnet z kwitem poręczaj. 3 b. piękne chustki do nosa płócienne, medalion z naśladow. brylantami, flaszeczka perfum, 3 serwetki adamaszk. broszka i kolczyki bardzo piękne. Wszystko to razem za zaliczką tylko 3 złr. 50 cent.

Pojedyncze drobiazgi.

W końcu polecam jeszcze następne drobiazgi: 100 angielskich igieł 9 c., para jedwabnych skarpetek dla mężczyzn 9 c. paczka z 50 podwójnemi szpilkami 3 c., bardzo piękna chustka do nosa batystowa 8 c. gra w zapytanie i odpowiedź 20 cent. paczka paryskich kart, kabałowych 50 c. fajka z prawdziwej morskiej pianki z cybuchem 65 c. para lichtarzy z prawdziwego chińskiego srebra 1 złr., obrus prawdziwy adamaszkowy wzorzysty 75 c., serweta adamaszkowa 10 c., prawdziwy srebrny łańcuszek do zegarka z kwitem poręczenia 1 złr. 50, dobrze idący zegarek kieszonkowy bardzo pięknie pozłacany z 5 letnim kwitem poręczenia 2 złr. 20, dokładnie regulowany zegar ścienny z kwitem poręczenia i dodatkiem 95 c., francuski budzik 1 złr. 50, kompletny garnitur stołowy, składający się z 6 łyżek stołowych, 6 łyżeczek 6 noży, 6 widelców z Britannia srebra 2 złr.

Do nabycia za zaliczką u podpisanego.

Erstes Wiener Konsum-Geschäft „Müller“

Wien, II. Kaiser Josefstrasse 32.

Przy zamówieniach do 5 złr. otrzyma każdy los wiedeńskiej loteryi dla ubogich **bezpłatnie,** przyczem można wygrać **1000 dukatów** i 7200 pobocznych wygranych. (3298-1-3)

Najlepsza
woda kolońska
jest
Nr. 4711.

Prawdziwa jedynie u **Wilhelma Fenza** w Krakowie, vis-à-vis kościołka św. Wojciecha. (2778-62-)

FRANZ MARIA FARINA
w Kolonii Nr. 4711.

Zawiadamiam Szanowną Publiczność, że tak zwane krople

TOOTH-ACHE-DROPS,

leczące w jednej chwili najgwałtowniejszy ból zębów, umieściłem na składzie w **aptece W. Redyka „pod Barankiem“** na Małym Rynku w Krakowie. 1 flaszeczka tych kropli kosztuje 50 cent., za opakowanie do przesyłki dolicza się 10 cent. (2608-4-6)

Bückeburg dnia 3 października 1880 r.
Prof. *Ludwik Wundram.*

Przewlekle chorym

nadaje zakład naturalnego leczenia **urządzony doskonale** według systemu **Steinbachera** (3117 2-2)

przez Dra Loh
Cannstatt pod Stuttgartem
najlepszą sposobność także do skutecznych
kuracyj zimowych.
Zniżone ceny. Prospekt darmo.

NA WIECZNĄ PAMIĄTKĘ!
Tylko **3** złr. w. a.
portrety naturalnej wielkości.

malujemy po nadesłaniu fotografii w najlepszem wykonaniu i odpowiedniego podobieństwa, tylko po 3 złr. Zadatek przy nadesłaniu obrazu 1 złr. Reszta po dostarczeniu portretu. Czas dostawy 5 do 8 dni. Zakład **W. Bodascher** we WIEDNIU, II., grosse Pfarrgasse Nr. 2, B., dawniej Löwengasse. (2677 9-12)

Dla każdej gospodyni domu niezbędny!
Odznaczony na wystawach w Wiedniu, St. Pölten, Lincu, Cieszynie.
Ces. i król. uprzywilej.
PROSZEK DO PIECZENIA
Karol Russ & Comp.
W WIEDNIU, IV., BEZ. APFELGASSE Nr. 6.

Nasz proszek do pieczenia (drożdże trwałe lub suche) jest zupełnem następstwem drożdży fermentujących i przesowanych. **Nigdy** się nie psuje, może być trzymanym **w zapasie,** nadaje każdemu ciastu **oszczędzając** tłuszczu i jaj **delikatniejszego, czystszego** smaku i **prędzej kraszcie** niż najlepsze drożdże, sprawia szybkie równe rozdęcie ciasta, które nigdy nie może opaść **oszczędza** wiele **czasu,** gdyż nie potrzeba czekać na rozdęcie, nawet przy paczkach i niemoże nigdy sprawić **wzdęć.** W paczkach po 5, 20 i 50 cnt. Przed naśladowaniami bez wartości usilnie się ostrzega. Posyłki na próbę za nadesłanie 50 c. opłatnie.
Skład w **Krakowie** u Stanisława Feintucha, Jak. Barbera. (2845-7-12)
Odpowiedzący otrzymują odpowiednią zniżkę.

Ces. król. uprzyw.
Kolej gallcyjska Karola Ludwika.

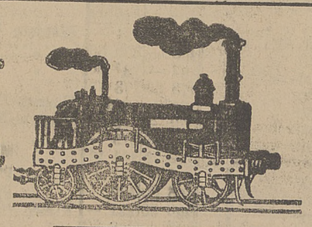

Nr. 12328. (3252)

Obwieszczenie.

Z dniem 15 (27) listopada starego (nowego) kalendarza 1880 r. nabywa mocy obowiązującej nowa, bardzo obniżona specyalna taryfa zbożowa od stacyj kolei Kursko-Kijowskiéj do Brodów.

Taryfa ta specyalna zaprowadzoną zostaje w miejsce równoimiennej taryfy zawartej w części taryfowej I. d. z dnia 25 kwietnia starego (7 maja nowego) kalendarza 1880 r. (ruch handlowy z koleją Kursko-Kijowską) związku kolejowego południowo-rossyjsko-austryacko-węgierskiego (Stronnica 77—78).

Egzemplarze powyższej taryfy są do nabycia w Dyrekcyi ruchu we Lwowie i w ekonomacie w Wiedniu.

Wiedeń, dnia 24go listopada 1880 r.

Generalna Dyrekcya.

Dra Stahla
REMEDIUM
(UNIWERSALNY LIKIER ŻOŁĄDKOWY)
odznaczony na wystawach w WIEDNIU, ST. PÖLTEN, WELS 1880 r.

Jedyny w swoim rodzaju wskutek swych cudownych dyetetycznych, a mianowicie **trawienie** ułatwiających własności. Remedium rozgrzewa doskonale, podnieca apetyt i jest nieocenionym środkiem domowym przeciw wszelkim chorobom żołądka. Wyświadcza wogóle nieocenione usługi w **gospodarstwie domowem, w podróżach, w polowaniach, w marszach** i w **wycieczkach górskich.**

Czworograniasta orygin. flaszka (prawnie ochroniona) **1 złr.,** skrzynka z 12 flaszkami **10 złr. 80 cnt.** prawdziwa do nabycia u podpisanego fabrykanta.

Ant. J. Czerny (Karl Russ' Nachfolger)
w Wiedniu, I., Fleischmarkt Nr. 3.

Skład w **Krakowie** u p. **W. Redyka** apt., we **Lwowie** u p. **Z. Ruckera** apt. i prawie u wszystkich większych aptekarzy, droguistów, towarzystw konsumpcyjnych i kupców, ten smaczny likier mają także wszystkie lepsze **restauracye i kawiarnie.** — Urządzam dalsze składy i poszukuję odprzedających. — Obszerne illustrowane cenniki moich szczególności posyłam na żądanie **darmo** i opłatnie. (3104 2-6)

Fabryka towarów siodlarskich i rymarskich
Fr. Gries jun., Wien, VII Mariahilfer Hauptstr. 22

w zabudowaniu c. k. Stiftskaserne, poleca wielki skład angielskich SIODEŁ MĘSKICH I DAMSKICH, angiel. i węgier. chomąt dla koni, kompletnych PRZYBORÓW DLA KONI dla oficerów jazdy i piechoty. MASKI NA KONIE I DEBKI, BICZE i LASKI, OZDOBY DO DZWONKÓW, DZWONKI DO SAŃ, NAKRYCIA Z DZWONKAMI, PIÓROPUSZE DLA KONI, NAKRYCIA NA DESZCZ i t. p. (3109 3 20)

Illustrowane cenniki przesyła darmo i opłatnie.

Huste-Nicht Schutz-Marke.

Wyciąg słodowy z miodowych ziół i karmelki firmy L. H. Pietsch & Co. w Wrocławiu.

Tylko wtedy prawdziwy, jeżeli na etykietach wydrukowany jest znak ochronny, jak obok.

Składy mają: w **Krakowie** apt. E. Stockmar, H. Markiewicz „pod lwem“; w **Biały** A. Reichert apt.; w **Brzesku** W. Jaworski apt.; w **Borszczowie** M. Niemczewski aptek.; w **Dobromilu** A. Grotowski aptek.; w **Dobczycach** J. Biliński apt.; w **Grybowie** Tulszycki apt.; w **Jaśle** R. Palch apt.; w **Kańczudze** R. Heger apt.; w **Mostach wielkich** Ig. Zieliński apt.; w **Rozdole** Ed. Kornberger apt.; w **Skawinie** K. Mayer apt.; w **Wojniłłowie** E. Stieber apt.; w **Żurawnie** J. W. Tomaszewski apt.; w **Zydaczowie** M. Bardasz apt.

Zwracamy na to uwagę:

Kaszel sam przez się nie jest **żadną** chorobą, lecz zawsze tylko **zjawiskiem choroby, symptomem** zwiastującym różne choroby **organów oddechowych, przewodu powietrznego, płuc** i t. p.

Żaden zatem **kaszlący** nie powinien **być bez obawy** i nie dbać o niego, **gdyż każdy kaszel może się stać bardzo niebezpiecznym.**

Kaszel zaniedbany może się stać siedliskiem chorób, które rozwijając się zagrażają życiu.

Ze **zwykłego kaszlu** i nieżytu może powstać **koklusz, dławiec, zapalenie płuc, przewlekły nieżyt, nienaturalne rozdęcie płuc** (astma) i t. d.

Także **suchoty płuc** rozpoczynają się zazwyczaj zwykłym nieżytem płuc z kaszlem. Następne oznaki **kaszel z pluwocinami, osłabienie, krótki oddech, zmiana cery na twarzy i chudnięcie** dają zazwyczaj wnioskować o **istnieniu** suchot płuc.

Silny kaszel z bolem piersi i chrypką.

Od mniej więcej 6 miesięcy cierpiała moja żona na silny kaszel w połączeniu z bólem piersi i chrypką. Po użyciu 5 flaszeczek **wyciągu słodowego z ziół miodowych** firmy **L. H. Pietsch & Co** w Wrocławiu powyższe cierpnienia u mojej żony zupełnie ustały.

Ostrowo (Osterode) w Prusiech Wschodnich.
F. Albrecht, właściciel drukarni.

Suchoty płuc.

Żona moja, która już przez rok cierpiała na **suchoty płuc** ma się obecnie po użyciu Pańskiego **wyciągu słodowego z ziół miodowych** znacznie lepiej a wkrótce zupełnie wyzdrowieje.

Mechow pod Kyritz, 8 czerwca 1877. **Köhn,** właściciel dóbr.

Kaszel.

Wielmożni Panowie **L. H. Pietsch & Co.** w Wrocławiu.

Pańskim **wyciągiem słodowym z ziół miodowych** wyleczyłem się z kaszlu trwającego przez trzy miesiące tak szybko, że czuję się spowodowanym, wypowiedzieć Panu niniejszem moje najserdeczniejsze podziękowanie.

Wieruszów pod Wilhelmsbrück, 17 maja 1880.
Jerzy Maluga, ces. rosyjs. dyrektor komory cłowej.

Korzystnie

uznany jest **Huste-Nicht (wyciąg słodowy z ziół miodowych)** w **osłabieniach** dzieci i dorosłych i po ciężkich chorobach; przy niemowlętach dorastających bez ssania piersi, szczególniej jednak dla **matek karmiących** wyrób ten jest **zupełnie niezbędnym** i najlepszym.

Mamy przed sobą: **podziękowanie głównego zarządu Towarzystwa czerwonego krzyża** dla pielęgnowania rannych i chorych wojskowych w Petersburgu pod protektoratem zmarłej **carowej Rosyi;** tudzież następne podziękowania **JO. kanclerza państwa niemieckiego księcia Bismarcka, Jego Wysokości Księcia Karola I rumuńskiego, Jego wysokości** księcia Ernesta II koburg-gotajskiego. (2761-2-8)

Wyciąg słodowy z ziół miodowych i karmelki
L. H. PIETSCH & Co.
w Wrocławiu, Althüsserstrasse 8/9,
za kościołem św. Maryi Magdaleny na probostwie.

W żadnej izbie chorych i dla dzieci

nie powinno brakować
spirytusu Bittnera z szpilek sosnowych
(Bittners Coniferen-Spirit).

Jest destylowany produkt z młodych szpilek sosnowych, zawierający skuteczne części składowe w czysto-chemicznym skoncentrowanym stanie. Rozprószony nadaje powietrzu pokojowemu przyjemnego, orzeźwiającego i pysznego zapachu leśnego, a nasycony pierwiastkami elektryczno-oliwnemi i balsamiczno-żywicznemi, dostaje się bezpośrednio do organów oddechowych rozwijając w tychże swą uznaną i skuteczną działalność. Użycie tego spirytusu jest wskazanem: na kaszel, drażnienie kaszlowe, katar opłucnej, bóle w piersiach, osłabienie w piersiach, astmę, rozdęcie płuc, kaszel krwisty, tuberkuły, chroniczną chrypkę, **katar w krtani i cierpienia nerwowe.** Silne własności azoniczne spirytusu ze szpilek sosnowych, wskazują niezbędne użycie tego we wszystkich pokojach dla chorych, gdyż tenże utrzymuje powietrze Rycina ta przedstawia czyste i zdrowe, a szczególnie przy tyfusie, dyfteryi, malaryi, choroflaszką Bittnera, napeł- bach naskórnych, jako to: podczas ospy, szkarlatyny i wszystkich choronioną Conifern-Spirit, robach epidemicznych. Użyty na wcieranie lub okład, jest spirytus ze wraz z patent. aparatem szpilek sosnowych środkiem kojącym bóle przy reumatyzmie, gośćcu, do rozprószania. osłabieniu, chorobach nerwowych i bólu zębów. (2935-5-12)

Jedynie prawdziwy Bittnera Conifern-Sprit jest do nabycia u
Jul. Bittnera, aptekarza **w Reichenau,** w Niżs. Austryi,
i w składach niżej podanych. Cena flaszki spirytusu 80 ct. 6 flaszek 4 złr.
Patentowany aparat do rozpraszania 1 złr. 80 ct.
W Krakowie w aptece K. Wiszniewskiego, — we Lwowie w aptece Piotra Mikolascha.

Jedynie prawdziwy z marką ochronną! **Patentowany aparat do rozprószenia** opatrzony jest firmą: **Bittner, Reichenau,** Nieder-Oesterreich.

Ogrodnik

Polak, żonaty, mający lat 30, życzy sobie od 1 grudnia umieszczenia w Krakowskiem lub Galicyi; posiada świadectwa szkoły akademicznej i rządu francuskiego. Zarazem może żona udzielać lekcyj języka francuskiego dzieciom. (3264 3-4)

Stanisław Nowak-Butin, rue du Montat 120 à Nancy, France.

Sprzedaż drzewa.

Lasu 20 morgów jest do sprzedania. Wiadomość u leśniczego w Paczołtowicach, poczta **Krzeszowice.** (3263-2-3)

Realność piętrowa

z dużym ogrodem jest do sprzedania przy ulicy Karmelickiej naprzeciw Józefitów. Do wynajęcia tamże 3 pokoje i kuchnia zaraz albo od Nowego roku. (3168-5-5)

DO SPRZEDANIA

para klaczy

zaprzęgowych, półkrwi angielskiej, 17 miary, jasnogniadych, doskonale ujeżdżonych Wiadomość przy ulicy Kopernika L. 26. (3164 3-7)

DO SPRZEDANIA

legawiec. Wiadomość w sklepie przy ul. Floryańskiej pod l. 337. (3240-3-3)

„Kopalnia złota"

Celem zastosowania u nas i zużytkowania rodzaju gospodarstwa nieprzekraczającego zwykłych nakładów, a w krótkim czasie przynoszącego **nadzwyczajne zyski**, poszukuje znakomity rolnik, pozostający obecnie na posadzie pełnomocnego rządcy w wielkich dobrach, w których jednak dla braku odpowiednich warunków to zastosować się nieda, z wiosną 1881 r. majątku ziemskiego w pobliżu kolei i w dobrej glebie do objęcia bądź w spółce z właścicielem, albo też na umówione tantyemy, za gwarancyą ze swej strony.

Odnośne korespondencye, celem bliższego porozumienia się, raczą P. T. Reflektanci przesyłać pod dewizą: **„Roztropnością, pracą, ludzie się bogacą".** na ręce Wgo Dra Ciuka (rekomendowane) w **Sokołowie,** Galicya (3155-5-)

Hektograf, Pat. przyząd pomnażający za pomocą którego można pomnażać prostem, dziwnym sposobem z jednego oryginału jak: pisma, planu sytuacyjnego, portretu, nut muzycznych, rysunku i t. d. w przeciągu 15 m. 80 do 100 kopij na suchej drodze równocześnie w rozmaitych kolorach atramentowych.

Czarny atrament pomnażający

i poprawna doskonała masa pomnażająca poleca się najlepiej. Pat. przyrząd zaopatrzony jest znakiem mosiężnym, na którym są nazwy Kwaisser i Husak, J. Lewitus, Kopie, jako wzory przesyła się darmo i opłatnie, a na pisemne zapytania następuje zaraz odpowiedź. Odsprzedający otrzymuje akord komisowy. Poszukiwani zastępcy.

Przyrząd porządkujący listy, pisma i rachunki.

z drzewa mocno zrobiony, waży jeden kilo zajmuje bardzo mało miejsca i jest praktyczniejszym od alfabetycznego zbioru listów. Cena od 3 złr. wzwyż.

J. Lewitus w Wiedniu, I., Babenbergerstrasse. 9.

Skład w Krakowie utrzymuje J. Fischer handel papieru w pałacu Spiskim, we Lwowie W. Seyfart skład papieru ul Teatralna 4, w Czerniowcach W. Regenstreif, skład papieru. (2834-5 6)

Od bliskiej śmierci

uratowałem

Hoffa wyciągiem słodowym 40-letniego chorego na płuca, którego wziąłem w opiekę lekarską. Już było zaszło ropienie płuc, również bolesne stwardnienie wątroby. Często powtarzał się kaszel krwawy i wyrzucanie materyi przy tak osłabionym, wyniszczonym, gorączkowym stanie, że należało się spodziewać rychłej śmierci. Usunąwszy uderzenia na płuca, podawałem mu Hoffa wyciąg słodowy Po użyciu dziesiątej flaszki nastąpił **pomyślny zwrot** choroby, a po 25 flaszce ustała astra piersi. Poleciłem więc, aby pił także Hoffa czekoladę z wyciągu słodowego; wzmocniła go widocznie, a teraz jest rekonwalescentem

Dr. Jerzy Maciej Sporer,
c. k. radca namiestnictwa w Abbazii.

Proszę o nadesłanie 33 flaszek piwa słodowego i 3 kilo czekolady słodowej.

Do c. k. nadwornego dostawcy prawie wszystkich europejskich panujących pana **Jana Hoffa** c. k. radcy, posiadacza złotego krzyża zasługi z koroną, kawalera znacznych pruskich i niemieckich orderów, w **Wiedniu, I., Graben, Bräunerstrasse 8.**

Urzędowe doniesienie wyleczenia.

K. uprzyw. centralny komitet i t. d. we Flensburgu: Jana Hoffa piwo zdrowia z wyciągu słodowego okazało się jako wyborny środek wzmacniający. (2580 4 4)

Major Wittge,
delegowany król. prusk. lazaretów.

Główny skład utrzymują w **Krakowie:** pp. J. Trauczyński, W. Redyk, K. Wiszniewski, A. Siedlecki, E. Stockmar, E. Radler apt., J. Janiga, W. Fenz, kupcy; na KAZIMIERZU apteka „pod złotym orłem"; w **Biały** pp. J. Knaus, G. Zabystrzan, G. Johamy apt; w **Bochni** p. J. Michnik; w **Brodach** pp. E. Grünspann, Witosławski apt.; w **Drohobyczu** pp. T. Jabłoński i Dobrzenicki apt.; w **Jarosławiu** pp. W. Rohm apt. i S. Ellenberg; w **Kołomyi** p. J. Rożański i Sp.; we **Lwowie** pp. S. Rucker, J. Beiser apt., K. Bałłaban; w **Nowym Sączu** pp. R. Jakubowski i W. Filipek apt.; w **Przemyślu** pp. M. Kozłowski, M. Krug i L. Nahlik apt.; w **Rzeszowie** pp. J. Schaitter i Sp., E. G. Neugebauer i S. Blumenberg; w **Stryju** p. D. J. Nussenblatt i Sp.; w **Stanisławowie** pp. J. Macura apt. i W. Waldeck; w **Sanoku** apteka miastowa; w **Tarnowie** pp. W. Müldner i Sp. kup. i E. Rank apt.; w **Samborze** pp. C. Maresch aptek., Aleksiewicz, A Kromer; w **Tarnopolu** pp. F. Jamrogiewicz i L Fleischmann aptek.

Nakładem **M. Zenczykowskiego,** introligatora w Krakowie, wyszedł z druku i jest do nabycia we wszystkich księgarniach i u nakładcy przy ulicy Sławkowskiej pod L. 283

Kalendarz ścienny kartkowy

do zrywania
(BLOCK-KALENDER)
Cena egzemplarza 60 centów.
Wydanie ozdobne. (3039 5-12)

Do sprzedania

handel towarów mięszanych i wina w jednem z większych miast powiatowych, w okolicy zamożniejszej, w zachodniej Galicyi, pod firmą sądownie protokółowaną, od 11 lat istniejący, jest pod korzystnemi warunkami; w mieście tem jest tylko jeden katolicki handel korzenny, tj. o którym mowa.

Bliższej wiadomości można zasięgnąć w Biurze Wgo *Karola Wolańskiego* w Krakowie, plac Franciszkański Nr. 143. (3232-2-3)

PRZEWYBORNE
przez **„Suez"** sprowadzane

HERBATY chińskie

			a mianowicie:	Cena za pół kilo
Nr. 1	**Tazu**	żółto kwiatowa aromatycz.	złr.	4 40
„ 2	**Juntojczan**	biało kwiat.	„	3 60
„ 3	**Nandżyn**	czarna	„	3·—
„ 4	**Souchong**	„ mało narost.	„	2·50
„ 5	**Congo**	„ familijna	„	1 80
„ 6	**Wysiewki herbaciane**		„	1·20
„ 7	„	z najlepszych herbat	„	1·50

poleca handel (3040-5-20)

St. Markiewicza
we Lwowie, Rynek L. 42.

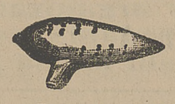

Koncertowe okarliny

polecenia godne dla każdego lubownika muzyki, chrrmatycznie nastrojone na wszystkie głosy, na solo, do fortepianu i wszelkich innych instrumentów **po c. 50, 75, 90, złr. 1, 1·50, 2, 3, 4, „najnowsza poprawka" z głosowaniem do uregulowania. F. Fahrbacha wskazówka** do samonauki po **80 c.** Nuty do wyboru. Rozsyła za zaliczką. (3181 4-6)

Pierwsza austr. fabryka okarin

w Wiedniu H. Flehn, V, Spengergasse 23.

Szlachetne jabłka zimowe,

kwiczoły,
miód prasny
i różne płody jaknajtaniej. (3995-2-2)

EMIL CZIBUR,
JÓLSVA (w Górnych Węgrzech.
Obszerne cenniki na żądanie darmo i opłatnie.

Wagi na bydło

odznaczone na wszystkich wystawach gospodarczo-rolniczych, uznane za najlepsze

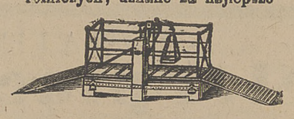

dostarcza **c. k. fabryka wag pomostowych i machin**

C. SCHEMBER & SOHNE

w Wiedniu I., Kärntnerring 1.

Fabryki polecają także swe **dziesiętne wagi pomostowe balansowe** do odważania wozów, wagonów i lokomotyw, dźwigni i t. d.

Cenniki darmo i opłatnie. (2062-17-22)

Franciszka Józefa

WODA GORZKA.

FRANZ JOSEF BITTERQUELLE

Według ogólnego uznania najskuteczniejsza ze wszystkich wód gorzkich — **profesor Dr. Biesiadecki,** protomedyk i kraj. referent sanitarny we Lwowie, pisze: „Woda gorzka Franciszka Józefa działa już w małych dawkach, jako pewny rozwalniający środek nie sprawiający bólu, nie tracący przy bliższem użyciu skuteczności i nie przeszkadzający trawieniu. Lwów, 3 listopada 1879 r. — Do nabycia w KRAKOWIE u J. Wentzla, Stan. Feintucha, Ant. Hawełki, K. Wiszniewskiego apt., J. Trauczyńskiego apt., E. Radlera apt., Stockmara apt. i J. Janigi, tudzież we wszystkich aptekach i składach wód mineralnych.

Przed kupnem fałszowanej wody gorzkiej Franciszka Józefa ostrzega się, zwracając jednocześnie uwagę na zarejestrowaną markę: „czerwone pole w środku" (3171-2-)

Dyrekcya wysyłek w Budapeszcie.

Bez bólu

i bez wstrzykiwania,
bez lekarstw przeszkadzających trawieniu tudzież bez chorób następnych i przerwania zatrudnienia wylecza według zupełnie nowéj metody, doświadczonéj w niezliczonych wypadkach

upławy rury moczowéj,

tak świeżo powstałe jakoteż bardzo zastarzałe, naturalnie gruntownie i szybko (1909 34)

Dr. Hartmann,
członek lekarskiego wydziału,
w Wiedniu, Stadt, Seilergasse 11.

Wylecza także wyrzuty skórne, zwężenia, upławy u kobiet, niepłodność, bladaczkę, upławy, **osłabienie męzkie,** bez wyrzynania i bez wypalania **kiłę i wrzody wszelkiego rodzaju.** Listownie także i same ordynowanie. Najściślejszą dyskrecyę zapewnia, a lekarstwa na żądanie natychmiast przesyła.

PRENUMERATĘ

na wszystkie czasopisma krajowe i zagraniczne
przyjmuje i wysyła **najregularniej**
Księgarnia i Skład nut muzycznych
S. A. Krzyżanowskiego
w Krakowie, Rynek Nr 30.
Na Gwiazdkę
poleca powyższa Księgarnia
wielki wybór książek ozdobnie oprawnych
w językach: polskim, niemieckim i francuskim.
(3255-1-8)

LE DANUBE

z illustrowanym dodatkiem
Le Monde Comique.

Każdy prenumerator **Le Danube,** Grand Journal français de Vienne, otrzymuje co tydzień jako premię **Le Monde comique,** najzabawniejszy illustrowany dziennik paryski. Oba dzienniki razem **kwartalnie 2 złr.** Prenumeratę posyłać należy za przekazem pocztowym do **Wiednia, Margaretenstrasse 5.** (3294-1-3)

NOWO OTWARTA
DRUKARNIA ZWIĄZKOWA
(stowarzyszonych drukarzy)
w Krakowie, ulica św. Jana, hotel Saski,
przyjmuje wszelkie roboty w zakres drukarski wchodzące. (3254-2-3)
Zakład ten, będący własnością wyłącznie ludzi fachowych, daje temsamem gwarancyę, że powierzone roboty wykonane będą z wszelką dokładnością, a umiarkowanemi cenami i punktualnem wykonaniem zasłużyć sobie potrafi na łaskawe względy Szan. Publiczności. *A. Szyjewski,* zarząd.

W OSŁABIENIACH MĘZKICH

pochodzących ze zbytków i nadużyć młodości, lekarze zalecają

KROPLE ODRADZAJĄCE

Dra Samuela Thompson.

Każdy flakon, który nie będzie opatrzony podpisem pana **GELIN** aptekarza, powinien być uważany za fałszerstwo i podrobienie.

W Paryżu, rue St. Lazare 11, — w Krakowie w aptekach pp. Trauczyńskiego i Redyka, — we Lwowie w aptece p. Mikolascha, — w Czerniowcach u p. Golichowskiego. (1798-15-)

Ciągnienie już 1 grudnia.

PROMESY

na

1864 r. losy

całe	połówki
złr. w. a. 4 i stempel	złr. w. a. 2¼ i stempel

Główne wygrane 200,000, 100,000 złr.

Wygrane ogółem **532,500** złr. wal. austr. (3200-4-4)

WECHSLERGESCHÄFT DER ADMINISTRATION DES

Nur **Wien,** Wollzeile Nr. 13. **MERCUR** Ch. Cohn. Nur **Wien,** Wollzeile Nr. 13.

Słuchajcie! patrzcie i dziwcie się!

Wskutek likwidacyi niedawno upadłej znacznej **fabryki Britannia srebra** sprzedaje się następne **47 sztuk** bardzo trwałych **przedmiotów z Britannia srebra tylko za złr. 6·95,** jako zaledwie ¼ część kosztów wyrobu, a zatem **prawie nadarmo:**

6 bar. pięk. **noży stołowych,** trzonki z Britannia srebra z prawdz. angielskiemi stalowemi ostrzami
6 ślicznych **widelców** z Britannia srebra z jednej sztuki.
6 ciężkich ładnych **łyżek** z Britannia srebra.
12 **łyżeczek** z Britannia srebra najlepszego gatunku.
1 ciężka **chochelka** z Britannia srebra.
1 ciężka **chochla** „ „
6 **sztućców** „ „
6 **podstawek** „ „ ślicznie cyzelowanych
1 ciężki **koszyk na chleb** z Britannia srebra
2 gustowne **świeczniki stołowe** „ „

Wszystkie tu wymienione trwałe i prakt. tow. z Brit. srebr., kosztowały dawniej 25 złr., teraz zaś tylko **6 złr. 95 c.**

47 szt. Wszystkie te przedmioty wykonane są z najlepszego Britannia srebra, jedyny metal na świecie, który nigdy nie czernieje i nieda się odróżnić od prawdziwego srebra nawet po 30 latach, **za co się poręcza.**

Prócz tego do nabycia:

18	**noży, widelców i łyżek**	z Britannia srebra po 6 sztuk,	wszystkie 18 razem	złr. 3·75.
6	takich **łyżeczek**	dawniej złr. 3·—,	teraz tylko	złr. —·60
1	**chochla**	z Britannia srebra „ „	3·— „ „	„ 1·—
1	**chochelka**	„ „ „ „	1 50 „ „	„ —·50
6	**podstawek**	„ „ „ „	5·— „ „	„ 1 50
6	**sztućców**	„ „ „ „	4·50 „ „	„ 1·50
1	**cukierniczka**	„ „ „ „	4·— „ „	„ 1·20
1	para **lichtarzy**	„ „ „ „	3 50 „ „	„ 1·20
1	„ większych	„ „ „	2·— i 3 złr.	
1	**dzwonek stołowy**	„ „ „ „	4·—, teraz tylko	„ 1·—
1	**puharek do jaj**	„ „ „ „	—·60 „ „	„ —·30
1	**solniczka i pieprzniczka**	„ „ „ „	2 50 „ „	„ —·75
1	**karafka na ocet i oliwę**	„ „ tylko „	3 50 i złr. 4 50	
1	**pudełko na zapałki** na stół	„ „ dawniej „	3·—, teraz tylko	„ —·95

Imbryczki do kawy lub herbaty po złr. 2, 2·50, 3, 4; szczypczyki do cukru po c. 35, 50, 80, złr. 1; cukierniczki po złr. 2, 2 80, 4; pozypywacze cukrem po c 25, 40, 75, 90, złr. 1; karafki na ocet i oliwę po złr. 2, 4; maselniczki po c. 75, 95, złr. 1·70, 2·80, 3 25, 4; i wiele innych przedmiotów.

Jako dowód, że moje ogłoszenie nie polega na

żadnem oszustwie,

obowięzuję się niniejszem publicznie do **do przyjęcia napowrót bez trudności** towaru, jeżeli nie będzie odpowiednim. Zwracam uwagę na otrzymane podziękowania, które porządkowo ogłaszać będę. Kto zatem chce otrzymać towar dobry i trwały a nie chołotę, niechaj się uda do podpisanej firmy: (1782-11-12)

General-Depot der I. engl. Britannia-Silber-Fabriken

A. Fraiss,

Wien, Rothenthurmstrasse 9, gegenüber dem erzbischöflichen Palais.

Towarzystwo zaliczkowe i kredytowe w Rzeszowie

zawiadamia strony interesowane, że od dnia 1 stycznia 1881 r. **zniża stopę procentową** od wszystkich dawniejszych lokacyj i wkładek oszczędności z 6 na 5 procent, nowe wkładki przyjmuje i płaci po 5 od sta od tych, które najmniej na 3 miesiące złożone zostaną, tudzież 4 od sta od krótko terminowych.

(3085-3-3) **Dyrekcya.**

W Podgórzu

w samym Rynku, są **trzy pokoje i kuchnia** na I. piętrze, z frontem na południe, suche, z dobrym podziałem — **zaraz lub od 1go grudnia do wynajęcia.** — Wiadomość „pod Czarnym Orłem", pierwsze piętro w Podgórzu. (3261-3 3)

NAJLEPSZE SWIEŻE

drożdże

wyrobu sławnej fabryki pp. **Ad. Ign. Mautnera i Syna** w **Wiedniu,** tak na użytek kuchenny jako i gorzelniany niezrównanej jakości, utrzymuje i poleca handel (2736-7-11)

J. Schaitter i Spół. w Rzeszowie.

Prawie darowane!

Objęty od zarządu masy olbrzymi skład zbankrutowanej **„wielkiej fabryki Britannia srebra"** sprzedanym będzie wskutek zrobionych znacznych zobowiązań wypłaty i zupełnego opuszczenia lokalu **za 75 procent niżej oszacowania,** co się równa **prawie darowiźnie. Tylko za 6 złr. 70 cnt.** jako zaledwie połowę wartości samego wynagrodzenia robotników, otrzymać można następny bardzo trwały serwis stołowy z Britannia metalu, **który dawniej kosztował 30 złr.** a za białość metalu **poręcza się 25 lat.**

6 **noży stołowych** z dosk. ostrz. stalow.
6 **widelców** z praw. angiel Britannia srebra
6 **łyżek** „ „ „ „ „ „
6 **łyżeczek** „ „ „ „ „ „
1 **chochla** „ „ „ „ „ „
1 **chochelka** „ „ „ „ „ „
6 **podstawek** b. pięknie cyzelow.
6 **sztućców** gustowych
3 piękne **puharki do jaj**
3 „ **talerzyki**
1 naczynie na **cukier** lub **pieprz**
1 **sitko do herbaty**
2 wspan. **lichtarze pokojowe**
2 alabastr **profilki** (2568 11-12)

50 sztuk. Wszystkie te przedmioty kosztują razem **6 złr. 70 c.**

Zamówienia za zaliczką lub poprzedniem nadesłaniem pieniędzy, wykonywają o ile zapas starczy

Blau & Kann,
główny skład fabryk Britannia srebra
w Wiedniu, I., Elisabethstrasse N. 6.

Mnóstwo podziękowań i uznań leży do przejrzenia w naszem biurze Przy zamówieniach wystarcza adres: **Blau & Kann w Wiedniu.**

Preservatifs

J. N. Schneider, Gummifabrik.

Wien, VII., Stiftgasse 19,

tylko jedynie prawdziwe u mnie tuzin od złr. 1—6 rozsyłam opłatnie za nadesłaniem gotówki lub za zaliczką. (1779-23-50)

Juliusza Sohaumana Sól żołądkowa

Dotąd niezrównana w swojem skutecznem działaniu na łatwy rozkład (szczególniej) trudnych do strawienia potraw, **na trawienie i czyszczenie krwi, na odżywianie i wzmacnianie ciała.** Dlatego używana jako środek dyetyczny dwa razy dziennie i przez dłuższy czas, skutkuje w uporczywych nawet cierpieniach, jak **niestrawność, zgaga, zatkanie kiszek, osłabienie jelit, członków, cierpienia hemoroidalne wszelkiego rodzaju, skrofuły, wól, bladaczka, żółtaczka, chroniczne wyrzuty skórne, peryodyczny ból głowy, robaki, kamień, zaflegmienie:** również też w **zastarzałej podagrze,** a nawet w **suchotach. Przy kuracyi wodami mineralnemi** oddaje także wielkie usługi tak przed używaniem tychże jak i w czasie ich używania, jakoteż po kuracyi woonej.

Dostać można u fabrykanta, **prowizyonalnego aptekarza w Stockerau;** w **Krakowie** u apt. **E. Stockmara** i **A. Dylskiego;** w **Rzeszowie** u **J. Schaittera i Sp.** droguist, w **Żywcu** u **A. Blumenbala** apt. tudzież we wszystkich większych aptekach. Cena pudełka 75 c. Rozsyła się najmniej dwa pudełka za zaliczką pocztową. (3001-2-6)

Woda i Pudry do Zębów

Dra PIERRE

Z FAKULTETU MEDYCZNEGO W PARYŻU,
8, na Placu Opery w Paryżu.
Dostać można we wszystkich składach fryzyersko-perukarskich.

MEDAL ZASŁUGI przyznany **Doktorowi PIERRE** na wystawie wiedeńskiej, najwyższa nagroda przyznana tym środkom toaletowym do zębów. (1905-22-)

Fabryka w Wiedniu, III., Erdbergerstrasse 23—27.

Składy: Wiedeń, Lwów, Budapeszt, Praga, Berlin, Monachium, Mediolan

Znak fabryczny. Znak fabryczny.

R. Ditmar w Wiedniu

c. k. uprzywil. fabryka lamp.

Największa fabryka lamp w Europie, założona 1840.

LAMPY STOŁOWE I WISZĄCE

tylko uznanych konstrukcyj za poręczeniem gatunku.

(2300-8-10)

R. Ditmara skład fabryczny lamp we Lwowie przy placu Maryackim.

Fabryka w Warszawie, firma: Warszawska fabryka lamp R. Ditmar, Chłodna 41.

Pierwsza nagroda **2 złote** medale.

Nagrodą odznaczone przez c. k. rząd wyłącz. uprzywilow. wielokrotnie wypróbowane, jedynie i wyłącz. za dobre uznane

Pierwsza nagroda **3 srebrne** medale.

Ochrony przeciw przeciągom powietrza do okien i drzwi,

z bawełny, obciągnięte lakierem, w białym, czerwono-brunat. i dębowym kolor. sprzedają się po bardzo tanich cenach, mianowicie: na cylindry do okien białe za metr 5 c., czerwono-brunatne i dębowe 6 c.; do drzwi białe za metr 7½ i 13 c., czerwono-brunatne i dębowe 9 i 14 cnt.

Na okno średniéj wielkości w białym kolorze wystarczy zakupić za 50 cnt.

Zamówienia z prowincyj tak częściowe jak hurtowne wykonane będą jaknajspieszniéj, a przy zamówieniu uprasza się podać dokładnie ilość okien i drzwi, poczem przesłaną będzie odpowiednia ilość. Do każdego zamówienia dołącza się prócz tego opis użycia, według którego każdy przytwierdzić może te ochrony na oknach i drzwiach tak, że przy zamykaniu lub otwieraniu nikomu nie przeszkadzają. (2676-7-10)

Zwraca się uwagę!

Wprowadzone w handel od niedawna z innej strony tak zwane przymykadła powietrza **nie dadzą się przylepić, lecz muszą być przybite,** przezco staje się **niemożliwem** dokładne zamykanie, a okna i drzwi **uszkadza** się; prócz tego wykazują one następne niedogodności:

a) wyżej wymienione cylindry z powodu swej długości muszą być częściej poprzecinane jak dotychczasowe, szczególniej przy użyciu w kątach, przezco powłoka bawełniana **rozchodzi się jak rozpruta skarpetka;**

b) nieprzyjmują one żadnej powłoki lakierowej, z powodu więc porowatości nie przeszkadzają **wcale** przeciągowi powietrza i przezto stają się do użytku **zupełnie niedatnemi** — proszę zatem nie brać ich za jedno z mojemi przez długoletni użytek wypróbowanemi przymykadłami powietrza.

Wiedeń, Kolowratring Nr. 12 c. k. nadworny skład fabryczny

Ochrona przeciw zaziębieniu.

J. Popelarz,
c. k. nadw. dostawca ochron przeciw przeciągom powietrza.

Nadzwyczajna oszczędność paliwa.

Wyszedł już **Kalendarzyk**
dla duchowieństwa katolickiego na rok 1881
w eleganckiej i trwałej oprawie.
Nadsyłający przekazem pocztowym z góry kwotę **1 złr. 21 ct.** pod adresem: **Księgarnia katolicka Dr. Wład. Miłkowskiego w Krakowie,** otrzyma kalendarzyk franco odwrotną pocztą. (2331-1-6)

LEON PASSYGA,
krawiec męzki
w Krakowie przy ulicy Sławkowskiej pod L. 285, obok p. Mikeski,
poleca nowo otworzony magazyn sukien męskich własnego wyrobu, najnowszej mody, oraz przyjmuje wszelkie obstalunki po nader umiarkowanych cenach, tak ze swej materyi, jak od osób prywatnych przyniesionej. (2852-5-6)

Pracownia sukien damskich
E. Jadomskiej
w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod Nr. 67 na dole w podworcu.
(3278 1-3)

Już przeszło 25 lat
odkrztusza w kaszlu i chrypce sok owocowy **G. A. W. Mayera biały syrup piersiowy** jaknajlepiej i najpewniej.
Powyższy syrup jest do nabycia w **Krakowie** u p. **Wiktora Redyka, aptekarza pod Barankiem** i u p. Krokiewicza na Stradomiu; w Podgórzu u p. Skakalskiego; w Tarnowie u p. Wielogórskiego; w Przemyślu u pana Edwarda Machalskiego. (2705-1-)

Nowość!
Angielski bilard ręczny
dla restauratorów, prywatnych, stowarzyszeń, niemających wiele miejsca, 5 stóp dług., cena 6 złr. z kijem, bilami i regułami gry. Fabryka w **Wiedniu, Hernals, Landongasse 2.** (3270-1 4)

Na Boże Narodzenie!
Stare węgierskie wino naturalne
wyborny i smaczny napój domowy, rozsyła się za zaliczką w beczkach po 25, 50, 100 litrów opłatnie do stacyi kolejowej St. Georgen, mianowicie:

stare białe wino stołowe	litr po	20 c.
„ „ „ „ I.	„ „	26 „
„ czerwone „ „	„ „	24 „
„ „ „ „ I.	„ „	30 „
stary biały dobry Riesling	„ „	32 „

Zamówienia pod adresem: „**K. Geiringer,** Weinberg- und Kellereibesitzer in **St. Georgen** bei Pressburg in Ungarn“. [3297-1-3)

Żadne oszustwo!
Z c. k. urzędu zastawniczego w Wiedniu wykupione
zegarki
po niepraktykowanych tanich cenach wyjątkowych, mianowicie **70 procent niżej ceny fabrycznej.**
Różne składy kombowe zegarków, sprowadzonych od najsłynniejszych fabryk szwajcarskich, złożone zostały w c. k. urzędzie zastawniczym i nie wykupione, zatem przepadły, a w drodze licytacyi dostały się w nasze ręce po **niesłychanie bajecznie tanich cenach.**
Możemy więc sprzedawać prawdziwe złote, srebrne i niklowe zegarki, najlepszy szwajcarski wyrób, wszyskie z 5-letniem poręczeniem, tylko za zwrotem naszych pieniędzy, 70 procent niżej zwykłych cen fabrycznych, dlatego zegarki są prawie zadarmo.
Każdy, biedny czy bogaty, potrzebuje zegarka, który nieraz jest najwierniejszym przyjacielem i towarzyszem przez całe życie; teraz zaś nadaje się przyjemna sposobność, która się nigdy nie powtórzy, że każdy może sobie zakupić prawie zadarmo trwały, piękny zegarek uregulowany na minutę **ponieważ wszystkie zegarki uregulowane zostały przez nas powtórnie.** Każdy zegarek ma szwajcarski stempel fabryczny.
Poręczenie jest tak pewne, iż każdemu zamawiającemu pieniądze natychmiast zwracamy bez trudności, do czego się niniejszem publicznie zobowiązujemy.
Spis zegarków:
Cylindrowy zegarek z ciężk. niklu srebrnego, uregulowany na sekundę, rytowany i gilozowany, o 8 kamieniach, z płaskiem szkłem, emaliow. cyferblatem i kopertą, z piękn. złoconym łańcuszk. dawniej. cena 12 złr., teraz tylko 5 złr. 50 c.
Zegarek kotwiczowy z ciężk. niklu srebrnego, uregulowany na minutę, rytowany i gilozowany, o 15 kamieniach, z płaskiem szkłem, emaliowan. cyferblatem i sekundnikiem, z ślicza. łańcuszkiem z talmi złota, dawniej 20 złr., teraz tylko 7 złr. Jeden z najlepszych i najpiękniejszych.
Zegarek remontoir z najlepszego podwójnego złota do nakręcania bez kluczyka, nigdy nie czernieje, doskonale na minutę regulowany, z podwójną kopertą, ozdobnym emaliow. cyferblatem i przywilej. wnętrzem, zegarek odznaczony, z łańcuszkiem z talmi złota, dawniejsza cena 24 złr., teraz tylko 10 złr 20 c. Liczba tych zegarków mała.
Srebrny zegarek remontoir z prawdz. 13 łutow. srebra, wypróbowany przez c. k. urząd menniczy, do naciągania bez kluczyka, bardzo piękny uprzywilej., uregulowany na minutę, z płaskiem szkłem, emaliowan. cyferblatem i sekundnikiem, ze szklanną kopertą i niklowem wnętrzem; może go każdy nosić gdyż jest najlepszym, najtańszym i najgustowniejszym zegarkiem; dawniej 30 złr., teraz tylko 14 złr.
Srebrny zegarek kotwiczowy z prawdz. przez c. k. urząd menniczy wypróbowanego ciężkiego 13 łut. srebra, o 15 kamieniach, dokładnie na sekundę uregulowany, z płaskiem szkłem, emal cyferblatem i sekundnikiem, dawniejsza cena 24 złr. teraz z pozłoceniem tylko 12 złr. 50 c.
Zegarek damski z prawdz. 14 karat złota wyprów. przez c. k. urząd menniczy, bardzo piękn. gustowny z ślicznym weneckim łańcuszkiem na szyję i puzderkiem aksam. dawniej 30 złr., teraz tylko 19 złr. 50 c. Jeszcze tego nie było.
Prawdz. 14 karat. **złoty zegarek remontoir** 40, 50 złr., najpiękn. savonette, który dawniej kosztował 100 złr.
Adres: *Uhren-Ausverkauf v. A. Fraiss, Rothenthurmstrasse 9, parterre, gegenüber dem erzbisch. Palais, Wien.* (3210-1-6)

W rocznicę powstania 1830|31 r.
Opowiadania kapitana Patelskiego z lat 1822—1834, powtórzył J. L. 8o, 256 str., na welinowym papierze z kolor. ryciną. Cena 2 złr. 20 ct. z opłatną przesyłką, *za poprzedniem nadesłaniem pieniędzy.*
Pamiętniki jenerała Henryka Dembińskiego o powstaniu w Polsce 1830/31 r.
Wydanie drugie. 2 tomy, 355 i 480 str. 4 złr. (2781-8-8)
Do nabycia w Administracyi „Czasu“ w Krakowie.
PP. Księgarzom odstępuje się za gotówkę stosowny rabat.

Obwieszczenie.
W niedzielę dnia 28 listopada b. r. o godz. 3ej popołudniu odbędzie się **w sali Towarzyst. Muzycznego** *w Krakowie, plac Szczepański Nr. 240,*
XIV. Zgromadzenie Ogólne
Członków tegoż Towarzystwa, na które takowych uprzejmie zapraszam.
PORZĄDEK DZIENNY:
1) Zagajenie Przewodniczącego.
2) Odczytanie protokółu z poprzedniego Zgromadzenia i sprawozdanie z czynności Zarządu i stanu Towarzystwa.
3) Sprawozdanie podskarbiego ze stanu kasy
4) Wybór nowego Zarządu.
5) Wnioski Wydziału.
6) Wnioski pojedynczych Członków Tow.
Wstęp dozwolony za okazaniem karty legitymacyjnej, która każdemu z Szanow. P. T. Członków naprzód doręczoną zostanie.
Ktoby takowej na czas nieotrzymał, raczy w dniu zgromadzenia upomnieć się w kancelaryi Towarzystwa. (3238-2-2)
Kraków, dnia 15 listopada 1880 r.
Za prezesa: *Szlachtowski.*

NA WIEDEŃSKIEJ WYSTAWIE POWSZECHNEJ
odznaczony pierwszym medalem
hurtowny
HANDEL NASION
p. f.
Alfred Rassl
w **Opawie** w Szlązku
poleca swój obfity skład wszelkich
nasion gospodarczo-rolniczych i leśnych
tudzież (3280-1 20)
najl. kamiennej papy dachowej
i posyła na żądanie cennik darmo i opłatnie.
Zarazem uprasza uprzejmie o **oferty** produktów na sprzedaż.

W HANDLU
F. Bruno Hahn w Krakowie
wszelkie przybory do
krawieczczyzny
damskiej i męzkiej znacznie powiększone zostały w wyborze, w skutek czego handel stara się ceny najprzystępniejsze uczynić, ażeby coraz **liczniejszą życzliwość Szanownej Publiczności** zadowolnić pod każdym względem.
(2999 12-12)

Dominium Niedźwiada
pod Ropczycami, **ma na sprzedaż siano przedniego gatunku,** kilka tysięcy cetnarów po cenie złr. 1·50. (3266-2-5)

LIKIER CHIOCOCA
(LIQUOR CHIOCOCAE FORTIFICANS)
naukowo zbadany, wypróbowany i przez słynnych lekarzy polecany jako doskonale uznany, zupełnie nieszkodliwy dyetetyczny
środek
szczególniej do szybkiego i przyjemnego
OŻYWIENIA, PODNIESIENIA I
wzmocnienia
osłabienia męskiego
do WZMOCNIENIA NERW i ich SIŁY NAPRĘŻANIA, zadziwiający w swem błogo OŻYWIAJĄCEM, WZMACNIAJĄCEM i ROZWESELAJĄCEM DZIAŁANIU. Jest zarazem wybornym UNIWERSALNYM ELIKSIREM szczególniej na złe lub utrudnione TRAWIENIE, BRAK APETYTU, NIEŻYT ŻOŁĄDKA, KURCZ. KOLKI, WOMITY, PALENIE W ŻOŁĄDKU, BIEGUNKĘ, BÓL GŁOWY, BLADACZKĘ i ŻÓŁTACZKĘ, CIERPIENIA ŻÓŁCIOWE, ŚLEDZIONY, NEREK, GOŚĆCOWE, REUMATYCZNE i HEMOROIDALNE. Wszystkie te przypadłości usunięte będą po użyciu tego likieru chiococa najszybciej i pewnie, przez co konsekwentnie osiągnąć można długi wiek. Co do smaku przewyża a najlepsze likiery stołowe. Bardzo liczne uznania i podziękowania o doskonałości tego LIKIERU CHIOCOCA można przejrzeć.
Cena oryginalnej butelki z dokładnym opisem użycia w 6 językach 3 złr., opakowanie 20 c.
Główny skład fabryczny i rozsyłkowy:
D. C. Chiodi's Apotheke „z. Schutzengel“ Wien, Währing, Herrengasse 26 gdzie należy adresować wszelkie zamówienia, — tudzież we wszystkich znanych aptekach krajowych i zagranicznych. (3103-3 12)

PREZES
Rady Nadzorczej Towarzystwa Zaliczkowego w Krakowie
„Spółki zarejestrowanéj z nieograniczoną odpowiedzialnością“
zawiadamia osoby interesowane
że dnia 12 grudnia b. r. to jest w Niedzielę o godz. 3 z południa odbędzie się
nadzwyczajne zgromadzenie ogólne
członków Towarzystwa Zaliczkowego
w sali posiedzeń Rady miejskiej w gmachu magistratualnym przy placu Franciszkańskim położonym.
Porządek dzienny:
1) Sprawozdanie komisyi kontrolującéj o stanie majątku Towarzystwa zaliczkowego, obejmujące zarazem bilans na czas od 1go stycznia do 31go sierpnia 1880 r. i odnośne wnioski.
2) Komisya statutowa przedłoży wnioski odnoszące się do zmiany statutu.
Zechcą się przeto Szanowni Członkowie Towarzystwa, którym przysługuje prawo brania udziału na Ogólnem Zgromadzeniu, zaopatrzyć w książeczki udziałowe i na powyższe posiedzenie jak najliczniej zebrać. (3254-1-2)
Bilans jest wystawiony do przejrzenia od 1go do 12go Grudnia w godzinach biurowych dla członków Towarzystwa w biurze Dyrekcyi przy ulicy Św. Jana L. 305.
Kraków dnia 26go listopada 1880 r. **Dr. Weigel.**

Wyprzedaż
wszelkich z przeszłego sezonu pozostałych towarów galanteryjnych: **albumów, tek, portmonetek, pugilaresów, portcigar** oraz **różnych przedmiotów zbytkownych ze skóry, brązu, drzewa i porcelany.** Wyprzedaż ta trwać będzie **od 1 grudnia do Nowego Roku** po cenach
bardzo zniżonych.
Jednocześnie **skład chińskiego srebra** oprócz sztućców, **wysprzedawać się będzie**
z opuszczeniem 15%
W MAGAZYNIE **F. SZUKIEWICZA**
w Krakowie, Rynek główny 39 A—B. (3279-1-10)

NAŚLADOWCY BĘDĄ SĄDOWNIE KARANI.
C. k. wył. uprzywil.
maszynki do kawy i herbaty
à la minute
patentowane we wszystkich państwach,
Podczas czytania gazety lub rozmowy obiadowej można na tej gustownej maszynce metalowej nigdy nie czerniejącej, prawdziwej ozdobie każdego stolika, przygotować w **5 minutach** kawę lub herbatę. Jestto **najprostszy i najczystszy** sposób. Przez najzupełniejsze wyciągnięcie wysłodku **wyborny i dobry smak** napoju i 30% oszczędności kawy i herbaty. Paliwo kosztuje tylko ½–1 c. spirytusu do jednej maszynki. Na dowód trwałości przyjmuję bez trudności nieodpowiedni towar.

Na osób	2	3	4	6	8	z opisem użycia.
złr.	2·25	2·75	3·25	3·75	4·25	

Rozsyłka za nadesłaniem należytości lub za zaliczką. Hurtownie zniżka.
Sprowadzić można jedynie od podpisanego składu fabrycznego. (3250-1-6)
Albert Wlach w Wiedniu, Praterstrasse Nr. 18.
Ecke der Asperngasse, „Hotel Europe“.

LIST GWIAZDKOWY
z Wiednia.
Dla naszych Szan. kupujących na prowincyi!
Z powodu olbrzymiego zapasu zmuszeni jesteśmy urządzić **wyprzedaż bawidełek,** postanowiliśmy więc celem szybkiego uprzątnięcia składu, sprzedawać następne grupy po zadziwiających **nigdy niezmieniających cenach.**

DLA CHŁOPCÓW I DZIEWCZĄT!

Tylko za 2 złr.
Ruchomy pajac b. komiczny wywołuj. serdeczny uśmiech dla młodych i starych, szwajcarski folwark, wedle natury, z owcami, bydłem rogatem i służbą, mocna lalka paryska, chińskie panorama, wspaniałe widowisko, nader komiczna figura naśladująca skrzypka lub szewca, wspaniała książka obrazkowa, piecyk blaszany z narzędziem, urządzenie kuchenne piękne blaszane, zegarek remontoir z łańcusz. do nakręcania bez kluczyka, mechan. samopędzący welocyped, cygaro czarodziejs. grające, balonik, gra towarzyska, angiel. okręt wojenny z majtkami, 20 dekoracyj i świeczek na drzewko.

Tylko za złr. 3·20
Teczka do pisania z zamkiem, kompl. urządz., kompletne gospodarstwo domowe, kompania wojska tureck., straż pałacowa sułtana, książka obrazkowa do zabawy i nauki, gra rachunkowa wynaleziona w Nowym Jorku, uznana jako najzwykl. gra cierpliwości dla dzieci i starszych, turecka szabla, salon wspan. mebli lalkowych, samopędzący welocyped metalowy do nakręcania, czarodziej. szklanka zwykła, zadziwiający żart. instrument muzyczny do wygrywania różnych melodyj, strzelba, pulares, ładna gra architekton., w stylu szwajcar., z wzorami, kuchenka z kominem i piecykiem, kompl. loteryjka z wygran., mocna b. ładnie ubrana lalka wiedeńska, balonik, paleta malarska, 20 dekoracyj i świeczek na drzewko.

Tylko za złr. 4·50
Kompletny zwierzyniec z dzikiemi i swojsk. zwierzętami, śliczny zegarek remontoir z pozłac. łańcuszk. do nakręc. bez kluczyka, fortepianik bardzo zgrabny podobny do wielkiego fortep., kompl. przybory wojskowe: piękna szabla z rzemykiem, karabin, ładownica, trąbka, tańczący niedźwiedź komiczny, gra pouczająca dla dzieci, wspaniała teczka do pisania z zamk. z wszelk. przyborami, bąk Boccaccio, gra geometr. b. pouczająca, mocna lalka paryska z włosami, talia kart pasyansowych, książka obrazkowa, wspaniale emaliow. kuchenka z piecykiem i kompl. urządz. kuch., pulares z czarodz. zamknięciem, koszyczek do robótek haft., gustow. opraw. atlas kolor. do szkoły i domu, praktyczne b. ładne notatki, pudełko blaszane na przybory piśmienne i rysunk., djabełek komiczny, piękna modna krawatka, śliczne album z widokami Wiednia, 30 ozdób i świeczek na drzewko.

Rozsyłka za zaliczką lub za gotówkę. Trzeba się spieszyć, bo na święta nawał zazwyczaj wielki, **a te bajecznie tanie towary odchodzą nader szybko.** Na składzie są: lalki ubrane i nieubrane aż do natural. wielkości od 20, 50, 80 c. do 10 i 25 złr., konie huśtaj. od złr. 2·50 do 10 złr., przybory wojskowe: czako, karabin, pałasz, ładownica, trąbka, bęben tylko za złr. 1·30, 2·30, 3 do 5 złr., także przybory straży ogniowej. Bardzo wielka ilość różnych ciekawych **przedmiotów żartobliwych i rozśmieszaj.** począwszy od 20 c. wzwyż.

Od zbankrutowanego towarzystwa wywozowego zakupiliśmy połowę zapasu tylko w tym celu, aby urządzić tanie zakupno dla kupujących na gwiazdkę na prowincyi. Na dowód następne zestawienie:

DLA MĘŻCZYZN I KOBIET!

Tylko za złr. 5·60
Wspaniałe album, maszynka do kawy i herbaty z białego metalu, zegar wiszący z 5-letn. poręką, para lichtarzy z chińsk. srebra, para profitek, b. piękny wachlarz gustowny, koszyczek, komplet. urządz. kasetka toaletowa, fajka piankowa z prawdz. badeńs. wiśniówką, cygarniczka do cygar i papierosów, tytonierka metalowa cyzel., maszynka do robienia papierosów, 2500 ćwiart. najlepszej bibułki na papierosy, krawatka, pudełko na zapałki, pudełko na cygara i papierosy, b. piękna gustowna brosza damska, modny grzebień damski, b. zmyślna gra towarzyska zagadkowa, zwana „rozpacz“ nader śmieszna.
Każdy niechaj te przedmioty zakupuje za bezcen, jak długo zapas starczy, gdyż skoro zabraknie, nie będzie ich więcej na składzie. (3229-1-4)
Konieczne ostrzeżenie! *Pod nasz adres podszywają się oszuści, nasz handel jest pierwszym, największym i najdawniejszym w Wiedniu. Towary nieodpowiednie przyjmujemy napowrót bez trudności jako dowód ścisłej rzetelności.*
Dokładny adres:
Erste Spielwaaren-Niederlage, Wien, Praterstr. 18,
Ecke der Asperngasse (Hotel Europe).

Nakładem X. *O. Hołyńskiego* wyszedł
Przewodnik prawdziwej pobożności,
czyli nowe praktyczne rozmyślania na każdy dzień roku o życiu Pana naszego Jezusa Chrystusa ku użytkowi wiernych, którzy żyjąc wśród świata dążą do doskonałości, przez O. Br. Vezeruyssa T. J. z francuskiego przetłumaczone ze zezwoleniem autora przez J. d'A. — Dodane są niektóre nowenny, medytacye na pierwsze piątki każdego miesiąca i na dnie Komunii św., nowy sposób słuchania Mszy św. i praktyczne uwagi rozmyślania.
Cena 1 egz. w 2 tomach (str. 1400) na papierze zwyczajnym złr. 3 ct. 50, na papierze welinowym 5 złr.
Do nabycia we Lwowie w Administracyi Drukarni Ludowej, plac Bernardyński L. 7; w Krakowie w księgarni *St. Krzyżanowskiego*; w Warszawie w księgarni *Mich. Glücksberga*; w Poznaniu w księgarni *J. K. Żupańskiego.* (3084-3-3)

Akademik z Prus (b. nauczyciel domowy) poszukuje **lekcyj** prywatnych. — Wiadomość pod *K. K. 100* poste restante Kraków. (3269-2-3)

H. Kretschmer w Krakowie
róg Rynku i ulicy Szewskiej, dom hr. Wodzickich.
Handel towarów korzennych i norymberskich, skład herbaty i wszelkich towarów kolonialnych.
Zarazem poleca Wieleb. Duchowieństwu i klasztorom wielki wybór obrazków świętych, medalików, krzyżyków, koronek i różańców paryskich, największy wybór przyborów do kwiatów, jakoto: bibułek, papieru, liści i środeczków. (3228 2-6)

Pająk kryształowy
fabryki brukselskiej, w wartości 300 złr., jest po znacznie zniżonej cenie do nabycia w SKŁADZIE FORTEPIANÓW w Krakowie, ul. Bracka l. 157. Skład ten zaopatrzony w doborowe fortepiany, poleca takowe Szanownej Publiczności, jakoteż i wypożyczanie tychże. (3132-10-10)
Utrzymuje zarazem BIURO UMIESZCZEŃ BONNI NAUCZYCIELEK wszelkich narodowości.
Bronisława Gabryelska.

Ochraniacze, czyli wałeczki z waty zabezpieczające **drzwi i okna** od zimna i przeciągów;
Trzewiki sukienne
z flanelą „Reichenbergskie“ przeciw ślizgocie;
Oczy szklanne w różnych kolorach, paryskie używane do wypychania ptactwa i zwierząt ssących, są w wielkim wyborze w handlu galanteryjnym **J. Zaplatalskiego.** (2963-11 25)

DOM
jest do sprzedania pod przystępnemi warunkami. — Bliższa wiadomość u Właścicielki ul. św. Jana L. 307.
(3216 4 6)

STYRYJSKIEJ
SWIEŻEJ KROWIANKI
dostać można
w aptece „pod Gwiazdą“
Konstantego Wiszniewskiego
w Krakowie przy ulicy Floryańskiej.
(325 40)

Bank dla krajów austryackich
Gdy organizacya Banku już jest dokonaną, przeto podania o posady ani skutku już mieć niemogą, ani nie są przyjmowane. (3253-1-3)

PRZECIW WYŁYSIENIU,
siwiźnie włosów i tworzeniu łupieżu
uznany jest wedle codziennie nadchodzących świadectw i podziękowań jedynie i wyłącznie
olejek taninowy
Dr. Morasa.
Szanowny Panie aptekarzu! (3292-1-)
Proszę o nadesłanie jeszcze jednej wielkiej flaszki olejku taninowego Dr. Morasa. Skutek tego środka jest bardzo dobrym, wypadanie włosów zupełnie ustało a bujny porost jest już widocznym.
Wiedeń, 5 stycznia 1880 r. **Wilhelm Wagner.**
Wielmożny Pan Józef Fürst aptekarz w Pradze.
Cieszę się berdzo, iż mogę Panu donieść, że olejek taninowy Dr. Morasa wstrzymał mi wypadanie włosów, które już trwało przeszło dwa lata.
Spodziewam się, że zapomocą tego środka odzyskam znów moje dawniej tak piękne włosy.
Marienbad, 18 sierpnia 1879 r. **Marya Zarembina.**
Wielmożny Panie!
Nienależy to do przyjemnośsi życia posiadać łysinę w trzydziestym roku swego życia. Gdybym nieużywał olejku taninowego Dr. Morasa, byłbym dziś młodym starcem. Środek ten zdziałał u mnie cuda w kilku tygodniach, co też poświadczą wszyscy moi znajomi. Proszę zatem i t. d. Z szacunkiem i wdzięcznością
Bukowa, 3 stycznia 1880 r. **Jarosław Drtikol,** zarządca dóbr.
Do nabycia we flaszkach po 2 złr. i 1 złr. we **Lwowie** u Zygmunta Ruckera, apteka „pod srebrn. orłem“ przy ul. Krakowskiej; w **Czerniowcach** u J. Golichowskiego apt.

SZYBKĄ I PEWNĄ POMOC ZNAJDĄ
cierpiący na płuca
w gruźlicy płuc (suchotach płuc) w pierwszych początkach, *groźnym i przewlekłym nieżycie płuc, każdym kaszlu, kokluszu, chrypce, krótkim oddechu, zaflegmieniu,* następnie
w zołzach, blednicy, nieokrewności, przychodzeniu do zdrowia przez
syrup wapienno-żelazisty z podfosforanu wapna
aptekarza Jul. Herbabnego w Wiedniu.
SCHUTZ-MARKE — DESTERR. UNGARN — DEUTSCHES REICH — JULIUS HERBABNY WIEN
Skutek tego uznanego środka leczniczego zasdza się na szybkiem sprowadzeniu **dobrego apetytu, zdrowego snu i ogólnego wzmocnienia** z powodu pomnożonego tworzenia krwi, przyczem ustaje **osłabienie, noone poty, drażnienie do kaszlu** z powodu lekszego rozwalniania się śluzu i **leczą przez zwapnienie dotknięte części płuc.** Liczne lekarskie świadectwa i podziękowania, tudzież dokładne objaśnienia zawarte są w broszurze **Dra Schweizera** dołączonej do każdej flaszki.

Uznania.
Wielmożny Pan J. HERBABNY aptekarz w Wiedniu.
Zupełne wyzdrowienie mego męża zawdzięczam tylko Pańskiemu syropowi wapienno-żelazistemu z podfosforanu wapna. Ponieważ krewna moja od roku także silnie kaszle i nie może znaleźć ulgi w lekarstwach, przeto proszę o 2 flaszki Pańskiego syropu wapienno-żelazistego.
Tarnów, 3 października 1880 *Emilia Czaplińska,* żona urzędnika.

Upraszam o przysłanie odwrotną pocztą dziesięciu flaszek Pańskiego **syropu wapienno-żelazistego** z podfosforanu wapna, **gdyż bardzo dobrze mi służy.**
Czaczar, 3 października 1880
poczta Kisber. *Józef Kerzesz,* proboszcz.

Flaszeczkb kosztuje 1 złr. 25 ct., pocztą 20 ct. więcej za opakowanie.
Upraszamy wyraźnie zażądać syrup wapienno-żelazisty Juliusza Herbabnego i zwrócić uwagę na powyższy znak protokołowany.
Centralny skład rozsyłkowy dla prowincyi: WIEN, APOTHEKE „ZUR BARMHERZIGKEIT“ J. Herbabny, Neubau, Kaiserstrasse 90.
Skład w Krakowie ma p. E. Stockmar aptek.; we Lwowie pp. Zyg. Rucker i P. Mikolasch; w Biały Er. Keler; w Brzeżanach p. B. Dembiński; w Czerniowcach p. Golichowski; w Drohobyczu p. L. Dobrzyniecki aptek.; w Jarosławiu p. J. Rohm; w Stanisławowie p. A. Beil apt.; w Suczawie p. N. Karczewski; w Żółkwi c. k. apteka obwodowa. (3204-1-8)

Ces. król. wył. uprz.
FABRYKA TARCZ SZMIRGLOWYCH
Hubert Neidholdt
w Wiedniu, IV., Heugasse 56.
Tarcze i koła szmirglowe z Naxos i Korsund
w uznanym doskonałym gatunku, do gładzenia na sucho, mokro i tłusto, dla twardych walców, stali, narzędzi stalowych, żelaza kutego, żelaza lanego, bronzu, mosiądzu, miedzi, pagfongu, szkła, marmuru i t. d. i t. d. z objętością płaską, kanciastą i okrągłą, następnie
prawdziwe szmirglowe tarcze z Naxos do ostrzenia pił
nadzwyczajnego hartu, trwałości i działalności ostrzenia,
maszyny do gładzenia najlepszej konstrukcyi.
Cenniki darmo. (3167-6-6)

Czcionkami Drukarni „CZASU“.
Odpowiedzialny rządcą Drukarni *Józef Łakociński.*